

Ο' ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΤΑΓΑΤΟΠΡΗΓΤΙΚΟΣ

ΙΣΤ'
ΤΟΜΟΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ

ΑΡΙΘΜ

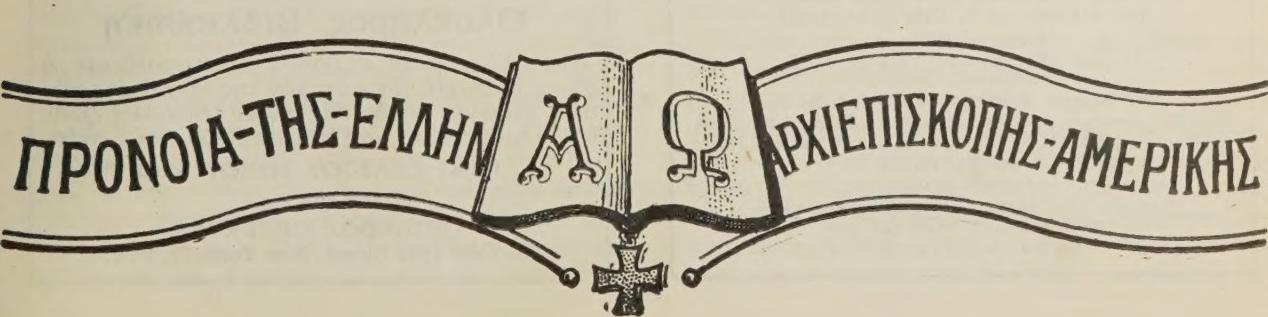
367

THE ORTHODOX OBSERVER

15 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1950

Η ΚΑΤΙΧΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ OAKLAND, CALIF.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ

ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ
ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΒΟΡΕΙΟΥ ΚΑΙ ΝΟΤΙΟΥ

Πρὸς τοὺς Εὐλαβεστ. Ἱερατ. Προϊσταμένους
καὶ τὰ Ἐντιμ. Διοικ. Συμβούλια τῶν
Κοινοτήτων τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς.

Ἄγαπητοί:

Αἱ θεριναὶ διακοπαὶ τῶν Σχολείων πλησιάζουν εἰς τὸ τέλος τῶν. Μετ' ὀλίγον, μαθηταὶ καὶ διδάσκαλοι θὰ κληθοῦν καὶ πάλιν ἐπὶ τὸ ἔργον. Δὲν ἀμφιβάλλομεν, ὅτι ἔχετε προετοιμασθῆται καταλλήλως καὶ ἔγκαίρως διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν ἀναγκῶν τοῦ Κοινοτικοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ προγράμματος. Οὐχ ἡττον ἡ Ἱερᾶ Ἀρχιεπισκοπὴ συμμεριζομένη τὰς εὐθύνας σας καὶ ἐκτιμῶσα τὴν πρωτοβουλίαν σας, ἐπιθυμεῖ νὰ ἔλθῃ εἰς βοήθειαν σας. Εἴδικά τερον, προκειμένου περὶ τοῦ Κατηχητικοῦ Σχολείου, ἔφιστη τὴν προσοχήν σας ἐπὶ τῶν ἀκολούθων σημείων, ἐπὶ τῶν ὁποίων καὶ ἐπικαλεῖται ἀμέριστον τὴν συνεργασίαν σας.

1) Τὰ μαθήματα τοῦ Κατηχητικοῦ θὰ ἀρχίσουν τὴν Κυριακήν, 1ην Ὁκτωβρίου, αἱ δὲ ἔγγραφαὶ πρέπει νὰ διενεργηθοῦν ἀπὸ τοῦδε, ὥστε νὰ γνωρίζῃ κάθε Κοινότης πόσα παιδιά θὰ παρακολουθήσουν διὰ νὰ παραγγείλῃ ἐνωρίς ἀνάλογον ἀριθμὸν κατηχητικῶν ἐφοδίων καὶ νὰ τὰ λάθῃ ἔγκαίρως.

2) Ἀπὸ τοῦ ἄμβωνος, διὰ τοῦ Δελτίου τῆς Κοινότητος, δι' ἴδιαιτέρας ἐπιστολῆς καὶ διὰ προσωπικῶν ἐπαφῶν νὰ παρακινήσετε τοὺς γονεῖς, ὥστε κανένα παιδί νὰ μὴ εὑρεθῇ ἔξω τοῦ Κατηχητικοῦ Σχολείου.

3) "Οσα παιδιά ἔγγραφοῦν θὰ διαιρεθοῦν εἰς τέσσαρα τμῆματα, ὡς ἔξῆς: α') Κάτω τῶν 7 ἑτῶν, β') 7 - 9 ἑτῶν, γ') 10 - 12 ἑτῶν, καὶ δ') 13 ἑτῶν καὶ ἄνω. "Αν ὁ ἀριθμὸς τῶν παιδιῶν ἐνὸς τμήματος εἶναι ἀρκετά μεγάλος, ἃς ὑποδιαιρεθοῦν εἰς ὅμαδας. "Οσον ὁ ἀριθμὸς τῶν παιδιῶν μιᾶς ὅμαδος εἶναι μικρότερας, τὸσον ἡ ἐργασία ἀποθαίνει ἀποτελεσματικωτέρα.

4) Τὸ τμῆμα Κατηχητικῶν Σχολείων τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς θὰ σᾶς ἐφοδιάσῃ μὲν βοήθητικά βιβλία διὰ τὰ παιδιά καὶ τὸ διδακτικὸν προσωπικόν. Τὰ βιβλία αὐτὰ προέρχονται ἐξ ἀναθεωρήσεως καὶ

ἀνατυπώσεως τῶν μέχρι τοῦδε ἐν χρήσει, θὰ καλύψουν δὲ τὰς ἀνάγκας τοῦ Κατηχητικοῦ κατὰ τὸν μῆνας Ὁκτώβριον, Νοέμβριον, Δεκέμβριον καὶ Ἰανουαρίον. Οἱ ἐσώκλειστος κατάλογος τῶν διαθεσίμων βοηθημάτων ἃς χρησιμοποιηθῆ ὡς δελτίον τῆς παραγγελίας σας.

5) Ἀπὸ τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου θὰ χρησιμοποιηθοῦν νέα ἔφοδια, τὰ ὅποια ἔτοιμαζονται ὥστε τους καταρτιζομένου ἀναλυτικοῦ προγράμματος τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς.

6) Φροντίσατε διὰ τὴν ἔξασφάλισιν τῆς συνεργασίας τῶν προσώπων, τὰ ὅποια ἔδιδαξαν εἰς τὸ Κατηχητικόν σας κατὰ τὸ παρελθόν, ὡς καὶ διὰ τὴν ἔξεύρεσιν καὶ ὄλλων καταλλήλων προσώπων, τὰ ὅποια ἡμποροῦν νὰ ἀναλάσσουν τὸ ἔργον τῆς Κατηχητικῆς διδασκαλίας ἐπωφελῶς. Ὁρίσατε τακτικὴν ἡμέραν καὶ ὥραν διὰ τὴν προπαρασκευὴν τῶν Κατηχητῶν καὶ Κατηχητριῶν σας ὅπο τὴν ἐπίβλεψιν τοῦ Ἱερατικοῦ Προϊσταμένου καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Κατηχητικοῦ Σχολείου, ὅπου ὑπάρχει.

7) "Οσαι Κοινότητες δέν ἐπέστρεψαν εἰσέτι τὸ Στατιστικὸν Δελτίον τοῦ Κατηχητικοῦ Σχολείου ὃς τὸ συναποστείλουν μετὰ τοῦ δελτίου παραγγελίας Κατηχητικῶν ἐφοδίων.

8) Ἡ στενὴ, πρόθυμος καὶ ἀρμονικὴ συνεργασία τῶν Ἱ. Προϊσταμένων καὶ τῶν Διοικ. Συμβουλίων μετὰ τῶν Κατηχητῶν καὶ Κατηχητριῶν καὶ ὄλων ὄμοιων μετὰ τοῦ Κατηχητικοῦ Τμῆματος τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς ἀποτελοῦν βασικὴν καὶ ἀπαραίτητον προϋπόθεσιν διὰ τὴν προσαγωγὴν τοῦ Κατηχητικοῦ ἔργου.

Ἐπὶ τούτοις, ἐπικαλούμεθα τὴν εὐλογίαν τοῦ Κυρίου ἐπὶ πάντας ὑμᾶς καὶ διατελοῦμεν,

Εὐχέτης ὑμῶν διάπυρος
Ο Ἀρχιεπίσκοπος
† Ο ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΜΙΧΑΗΛ

Βοηθεῖτε τὰ Ἱδρύματα
τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς.

ΤΟ ΚΑΛΛΙΤΕΡΟΝ ΔΩΡΟΝ

15

ΚΑΛΟΔΕΜΕΝΟΙ ΤΟΜΟΙ

ΤΟΥ

ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΟΥ
‘Ολόκληρος Βιβλιοθήκη

Ἀποτελοῦν μίαν πλήρη ἐγκυκλοπαίδειαν ἡ ὅποια δίδει εἰς τὸν κάτοχόν της ποικίλας γνώσεις. Ἰσάγει αὐτὸν εἰς τὴν ἐν Ἀμερικῇ ζωὴν τῆς Ὁμογενείας μας καὶ στολίζει κάθε σπίτι.

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΤΟΜΟΥ \$4.00

Γράψατε:

ORTHODOX OBSERVER

10 East 79th Street, New York, 21, N. Y.

THE ORTHODOX OBSERVER

VOL. XVI. No. 367.—SEPTEMBER 15, 1950

Established 1934

A semimonthly record of the work, the thought and the news of the Greek Orthodox Church in the U.S.A.

Published by

The Greek Archdiocese Publications Association
Rev. Athenagoras T. Kokkinakis, Editor

Editorial Offices:

10 East 79th St., New York 21, N. Y.

Publication Office:

293 Seventh Avenue, New York 1, N. Y.

Entered as second-class matter Nov. 21, 1934, at the Post Office at New York, N.Y. under the Act of March 3, 1879.

SUBSCRIPTIONS

United States

For One year \$3.00. — For two years \$5.00.

Other countries \$3.50 per year.

Fifteen Cents A Copy

Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΠΡΟΝΟΙΑ ΤΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ, 10 East 79th Street, New York 21, N. Y.

ΕΤΟΣ ΙΣΤ'. 'Αριθ. 367.

Διευθυντής: 'Αρχιμ. ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ Θ. ΚΟΚΚΙΝΑΚΗΣ

15 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1950

ΑΝΑΓΚΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΣΧΟΛΙΚΩΝ ΕΦΟΔΙΩΝ

Έντός τοῦ πρώτου δεκαημέρου τοῦ Σεπτεμβρίου θ' ἀνοίξουν ὅλα τὰ Σχολεῖα τῆς Χώρας μας καὶ θὰ γεμίσουν ἀπὸ παιδιά. Τὸ ἄνοιγμα τῶν Σχολείων φέρει καὶ πάλιν πρὸ τῶν δφθαλμῶν μας τὸ ζήτημα τῶν Κοινοτικῶν μας Σχολείων. Θὰ γεμίσουν ἀρά γε τὰ Σχολεῖα μας; Θὰ ἔχωμεν τὸν ἴδιον ἀριθμὸν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν ποὺ εἶχαμε τὸ περασμένον σχολικὸν ἔτος; Κατὰ τὰ δημοσιεύμενα εἰς τὸν ἡμερήσιον καὶ ἔθοδομαδιάνον 'Ελληνικὸν Τύπον πολλοὶ 'Ομογενεῖς ἀσχολοῦνται μὲ τὸ ζήτημα τοῦτο. Καὶ δικαίως. Διότι ἀναγνωρίζουν τὸ 'Ελληνικὸν Σχολεῖον ὡς ἔνα παράγοντα σπουδαῖον εἰς τὴν διατήρησιν τῶν φυλετικῶν καὶ θρησκευτικῶν μας γνωρισμάτων. Διότι κατανοοῦν δτι διὰ τῆς ἐκμαθήσεως τῆς 'Ελληνικῆς Γλώσσης μεταδίδεται καὶ ἡ γνῶσις τῶν παραδόσεών μας. Διότι διτιλαμβάνονται δτι διὰ τῆς ἐκμαθήσεως τῆς γλώσσης τοῦ Εὐαγγελίου διευκολύνεται ὁ θρησκευτικὸς καταρτισμὸς τῆς νεολαίας μας, δυναμένης διὰ μέσω τῆς γλώσσης νὰ εἰσχωρήσῃ εἰς τὸ θάρος τῆς 'Ορθοδόξου Πίστεως καὶ γὰρ ἐκτιμήσῃ τὴν ἀκεραιότητά της καὶ τὴν ἀσπιλον σύνθεσιν τῆς ἀληθείας της.

Παρὰ ταῦτα ὅμως ὀφείλομεν νὰ ὅμοιογήσωμεν δτι δ ἀριθμὸς τῶν μαθητευομένων διλγοστεύει. "Οτι οἱ γονεῖς, ποὺ εἶναι οἱ ἀμεσώτερον ἐνδιαφερόμενοι, δὲν δίδουν οἵαν ἐπρεπε νὰ δώσουν προσοχὴν εἰς τὸ 'Ελληνικὸν Σχολεῖον. "Οτι παρὰ τὴν διέλευσιν τῶν ἔτῶν δὲν ἀπεκτήθη ἡ ἀνάλογος πεῖρα πρὸς εὐχερεστέραν ἀντιμετώπισιν τοῦ προσθήματός μας. "Οτι δὲν ἔχομεν διδακτικὰ ἔφδοια κατάλληλα καὶ κατά τι ἔφαμιλλα τῶν ἀλλων διὰ τῶν δποίων νὰ ἐφελκύσωμεν τὴν προσοχὴν τῶν παιδιῶν. "Οτι δὲν φροντίζομεν νὰ τὰ ἀποκτήσωμεν.

Εἰς τὸν τομέα ἀκριβῶς τοῦτο θὰ ἐπρεπε νὰ συγκεντρωθῇ ἡ προσοχὴ τῶν ὑπευθύνων. Πρέπει νὰ ἀποκτήσωμεν ἔφδοια εὐμέθοδα, συγχρονισμένα, εὔκολα, ἀφθονα, διὰ τῶν δποίων καὶ τὰ παιδιά μας νὰ προσελκύωνται καὶ οἱ διδάσκοντες νὰ εὐκολύνωνται. Δικαίως θὰ παρατηρήσῃ τις δτι ὑπάρχουν ἀρκετὰ θισλία, οτι κυκλοφοροῦν ἔγχειρίδια δισφόρων θεμάτων, τὰ δποῖα εἶναι δυνατὸν μὲ κατάλληλον παιδαγωγικήν προσπάθειαν νὰ βοηθήσῃ τὰ παιδιά. Δὲν τὸ ἀρνεῖται κανεῖς. 'Αλλὰ δὲν θὰ ἀρνηθῇ ὅμως καὶ τὸ γεγονός δτι εἶναι ἀπηρχαιωμένα δσα σχεδὸν ἔχο-

μεν. 'Ανήκουν εἰς τὸ παρελθόν καὶ ἀπὸ ἀπόψεως περιεχομένου καὶ ἀπὸ ἀπόψεως μεθόδου.

Οι δυνάμεινοι νὰ ἐπιδοθοῦν εἰς τοιούτου εϊδους παραγωγὴν βοηθημάτων διὰ τὴν γλώσσαν μας ἔχουν ἀφθονα βοηθήματα. Τὰ Γυμνάσια τῆς 'Αμερικῆς ἔχουν πολλάς μεθόδους διὰ τῶν δποίων διδάσκουν τὰς ἔνας γλώσσας. 'Εὰν μερικοὶ παιδαγωγοὶ μας ἐμελέτων μερικάς ἀπὸ τὰς μεθόδους αὐτὰς καὶ ἐπεδίδοντο εἰς τὴν σύνθεσιν μιᾶς 'Ελληνικῆς, ἀναμφιθόλως θὰ εὐηργέτων καὶ τὴν νεολαίαν μας καὶ θὰ συνετέλουν οὐκ διλγόν εἰς τὴν προσπάθειαν τῆς 'Ομογενείας μας πρὸς διατήρησιν τῆς 'Ελληνικῆς μας γλώσσης.

Πολλοὶ θὰ παρατηρήσουν: Γνωρίζομεν τὰς μεθόδους αὐτὰς ἀπὸ τὸν ἔαυτόν μας. Εἴχαμεν τοιαύτας μεθόδους καὶ εἰς τὰ ἴδικά μας τὰ σχολεῖα καὶ ἐνῷ ἐπαίρναμεν τρία ή τέσσαρα χρόνια γαλλικά, ὅμως εἰς τὸ τέλος δὲν ἐμάθαμεν τίποτε. Πιθανὸν νὰ ἔχουν δίκαιον. "Ομως ή ἴδική μας περίπτωσις εἶναι διαφορετική. Διότι τὰ Γαλλικὰ δὲν τὰ ἡκούσαμεν παρὰ μόνον δύο ή τρεῖς τὸ πολὺ ὥρας τὴν ἔθοδον ἀπὸ διδάσκαλον ποὺ ἵσως δὲν τὰ ἡξευρε καὶ καλά. Τὰ 'Ελληνικά ὅμως τὰ παιδιά μας τὰ ἀκούουν τὸ ἐλάχιστον μίαν καὶ πλέον ὥραν τὴν ἡμέραν εἰς τὸ Σχολεῖον. Τὰ ἀκούουν εἰς τὸ σπίτι. Τὰ ἀκούουν εἰς τὸ 'Εκκλησίαν. Τὰ ἀκούουν εἰς τὸ Κατηχητικὸν Σχολεῖον. 'Ο χρόνος ἐπομένως εἶναι ύπερ τῆς ἀπόψεως μας. "Επειτα μαζὺ μὲ τὴν μέθοδον ποὺ θὰ περιέχῃ γραμματικάς ἀσκήσεις καὶ ἴδιως λεξιλόγιον, θὰ ἔχωμεν καὶ τὰ ἀναγνωστικά, τὰ δποῖα συντελοῦν μεγάλως εἰς τὴν γλωσσικὴν ἀνάπτυξιν τῶν μαθητῶν. 'Αρκεῖ ὅμως τὸ περιεχόμενό των νὰ εἶναι κατάλληλον καὶ γραμμένο κατὰ τοιούτον τρόπον ὥστε νὰ εὐχαριστῇ τὸ παιδί καὶ νὰ διευκολύνῃ καὶ τὸν διδάσκαλον.

'Εκείνο, ἐπομένως, ποὺ ἐπιθάλλεται νὰ γίνη ἀμέσως διὰ νὰ ἔχωμεν καλλίτερα ἀποτελέσματα εἰς τὸ σχολικόν μας ζήτημα εἶναι ή παραγωγὴ ἐφοδίων. 'Εργασία τοιούτου εϊδους θὰ δώσῃ θάρρος εἰς δλους διὰ μίαν ἔντονον καὶ ἐπίμονον προσπάθειαν πρὸς τὸν ποὺ γλωσσικοῦ καταρτισμοῦ τῶν παιδιῶν μας. Θὰ ἔχῃ δὲ καὶ ὡς ἐπακολούθημα τὴν κατανόησιν τῆς ἐκτιμήσεως τοῦ ἔργου τῶν Διδασκάλων μας καὶ τὴν καλλιτέραν ἀμοιθήν αὐτῶν. Θὰ προσελκύσῃ δέ,

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΕΥΘΥΜΙΟΥ, Πρωτοπρεσβυτέρου
Τερ. Προϊσταμένου του Καθεδρικού Ναού Ν. Υόρκης

Ἐπὶ τῇ Ἐνάρξει τοῦ Νέου Σχολικοῦ Ἔτους

Η ΘΕΟΛΟΓΙΚΗ ΜΑΣ ΣΧΟΛΗ

Τότε όταν αύτό καθίδρυμά μας δέν είναι πλέον εἰς τὸ στάδιον τοῦ πειραματισμοῦ. Εἰς τὴν συνείδησιν τῆς ὁμογενείας ἀπεδείχθη θρησκευτική καὶ φυλετική ὀνάγκη. Καὶ πολὺ σωστά, διότι ὅταν κανεὶς κάμη τὴν σκέψιν εἰς ποῖον σημεῖον θὰ εὐρισκώμεθα χωρὶς αὐτῆν, ἀμέσως μορφώνει τὴν εἰκόνα τοῦ μεγάλου κενοῦ ποὺ θὰ εἶχομεν μπροστά μας κατὰ τὴν ἔξελιξιν τῆς Ἑκκλησιαστικῆς μας ζωῆς. Οσάκις ἐμφανίζεται εἰς τὸν κόσμον ἀνθρώπινον δημιούργημα ὅλοι τὸ παρακολουθοῦν γιὰ νὰ ίδουν ποίαν τροπὴν θὰ λάβῃ. Ἀναλόγως δὲ τῶν ἀποτελεσμάτων γίνονται κατακρίσεις ἢ ἐπευφημίαι. Ποῖος λοιπὸν ὁ σκοπὸς διὰ τὸν ὅποιον ιδρύθη τὸ φυλετικόν μας αὐτὸν φρούριον ἀπὸ τὸν μεγαλόπνιον Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην μὲ συμπαραστάτην τὸν ρηξικέλευθον "Αγιον Φιλαδελφείας; Ἐπέτυχε τὸ πρόγραμμα; "Ἄς ρίψωμεν ἔνα σύντομον καὶ ἐντατικὸν θέλεμμα.

"Ο πατήρ τῆς Ἰστορίας Ἡρόδοτος λέγει κάπου: «παντὸς πρήγματος σκοπέειν τὴν τελευτὴν κῆ ἀποθήσεται», δηλ. νὰ κυττάζωμεν τὸ τέλος γιὰ κάθε πρᾶγμα. Εἰς τὸ θέμα ποὺ ἔχομεν ὑπὸ μελέτην ποῖον ἡτο τὸ ζητούμενον καὶ ποῖος δ σκοπὸς τῆς ιδρύσεως τοῦ ιδρύματος; Βεθαίως νὰ δημιουργηθοῦν στελέχη διὰ τὴν Ἀμερικῆ Ἑκκλησίαν μας. Νὰ προέρχωνται ἀπὸ τὴν νέαν γενεάν. Κατ' ἄρχας ἡτο ἐν ἀπλοῦν πείραμα. Εἶχε τὰ ὑπὲρ καὶ τὰ κατά. Καὶ μάλιστα μπορεῖ κανεὶς νὰ πῆ ὅτι αἱ ἀπαισιόδοξοι σκέψεις διὰ τὸ

ἔργον ἥσαν πολὺ περισσότεραι. "Ἄλλοι ἀπὸ πεποίθησιν καὶ ἄλλοι ἀπὸ ἐπιπολαιότητα δέν ἥμπορούσαν νὰ ἔννοήσουν πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ εὑρεθοῦν παιδιά γεννημένα καὶ ἀνατεθραμμένα μέσα εἰς τὸ ὑπερβολικά ἐλεύθερον πειθάλλον τῆς Ἀμερικῆς καὶ νὰ ἀποφασίσουν νὰ κλεισθοῦν 5 ὀλόκληρα χρόνια καὶ νὰ ζοῦν μιὰ πειθαρχημένη ζωὴ μὲ τὸν ἀντικειμενικὸν σκοπὸν νὰ ἔκμαθουν τὴν Ἑλληνικὴν γλώσσαν καὶ τὴν Ὁρθόδοξον Θεολογίαν, διὰ νὰ γίνουν κληρικοί.

Οι ἄλλοι διλιγάριθμοι εἰς τὴν ἄρχην, ἐπίστευον εἰς τὴν ζωτικότητα τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς εἰς τὴν δποίαν ἀνήκουν καὶ τὰ Ἑλληνόπουλα τῆς Ἀμερικῆς καθὼς καὶ εἰς τοὺς ἐμπνευσμένους Ἀρχηγούς των.

Καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τὸ θλέπετε. "Ὑπερίσχυσαν οἱ δλίγοι καὶ ἐπεθλήθησαν. Καὶ σήμερον δλοὶ τὸ διακηρύττουν πόσον ἔθνοσατήριον ἔργον ἡτο ἡ τότε πρώτη ἀπόπειρα. Ἀρκετάι δεκάδες ἀπὸ τοὺς νέους λευῖτας τῆς χάριτος σκορπίζουν ἀνά τὴν Ἀμερικὴν ἀκτινοβολίας Χριστιανοῦ φωτός. Καὶ ἔξακολουθεῖ αὐτὸς ὁ Φάρος τοῦ Μπρουκλάιν νὰ ἔξαποστέλλῃ νέους στρατιώτας διὰ νὰ καλύψουν τὰ κενὰ τὰ ὅποια δημιουργεῖ δ καταλυτής χρόνος μὲ τὴν ἀπομάκρυνσιν τῶν γεροντοτέρων. Καὶ μὴ μοῦ ἀναφέρετε τὸ ἐπιχείρημα ὅτι ὑπάρχουν καὶ μερικοὶ ἀπὸ τοὺς νέους χωρὶς ιερατικὴν συνείδησιν, γεμάτοι ἀπὸ ὑπεροψίαν. Εύτυχως ἡ ἀναλογία εἶναι ἐλαχίστη. Διὰ τοὺς δλίγοις αὐτούς δέν εἶναι δρθὸν νὰ καταδικάζεται τὸ σύνολον.

Μήπως μεταξὺ τῶν ιατρῶν καὶ τῶν δικηγόρων δέν ὑπάρχουν καὶ ἀσυνείδητοι; Μήπως μεταξὺ τῶν ἵερων τῆς παλαιᾶς ἐποχῆς δέν ὑπάρχουν καὶ ἀνάξιοι; Μήπως μεταξὺ τῶν ἐμπόρων καὶ ἀνάξιοι; Μήπως μεταξὺ τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν Πατριαρχῶν δέν ὑπάρχουν καὶ οἱ διακόψαντες κάθε δεσμὸν μὲ τὰς ἀρχὰς τοῦ Εὐαγγελίου; Διὰ τοῦτο ὃς εἴμεθα εὐχαριστημένοι μὲ τοὺς καρποὺς τῆς Θ. Σχολῆς μας. Μόνον ὃς βοηθήσωμεν νὰ τελειοποιηθῇ. Τὸ εὐτύχημα εἶναι ὅτι ἔχει ἐμπνευσμένον Σχολάρχην καὶ ὅμοιδεάτας καθηγητὰς ποὺ δνειροπολοῦν, ἔχοντες τὴν ὑποστήριξιν τῆς Σ. Ἀρχιεπισκοπῆς, νὰ φέρουν τὸ ἰδρυμα εἰς τοιαύτην περιωτὴν ὥστε νὰ γίνη τὸ καύχημα τῆς φυλῆς μας καὶ συνάμα νὰ προκαλῇ τὸν θαυμασμὸν τῶν ξένων.

Εἶναι καθῆκον δλων μας νὰ υποστηρίξωμεν τὸ ἔργον των. Εἴτε ἥθικῶς εἴτε ὑλικῶς. Ἐκεῖνο ποὺ χρειάζεται νὰ δημιουργήσῃ ὁ καθένας μας εἰς τὸ πειθάλλον του εἶναι ὁ ἐνθουσιασμὸς καὶ ἡ πίστις εἰς τὴν ιδέαν. Νομίζω ὅτι ἡ λαθε πλέον δ καιρὸς νὰ προικοδοτηθῇ ἡ Θεολ. Σχολή καὶ τὰ ἀλλα ιδρύματά μας. Τὸ σύνθημα ἐδόθη ἀπὸ μετρίους θιοπαλαιστάς. "Ὑπάρχουν πλούσιοι ποὺ περνοῦν ἀπὸ τὸν κόσμον αὐτὸν χωρὶς νὰ ἀφήσουν σημάδια τοῦ περάσματός των.

"Ἀλλὰ ἔνας πτωχὸς θιοπαλαιστής, δ Ἰ. Κογκολέτος, ἀπὸ τὸ Πίτσβουργ, καὶ μία ἐνθουσιώδης "Ἑλληνίς Ἀλατσατιανή, ἀπὸ τὸ Σόμερθιλ, παρεδόθησαν εἰς τὴν ἀθανασίαν. "Ονομάζεται Σοφία Αὐγουλᾶ. Τὰς μικράς των οἰκονομίας ποὺ ἔκρεδισαν μὲ ιδρωτας, δ πρῶτος 8,800 δολ., καὶ ἡ δευτέρα 2,000 δολ. ἀφήκαν δι' εὐαγγεῖς σκοπούς. Αύτοὶ εἶναι οἱ ἀληθινοὶ πλούσιοι.

ὅπερ καὶ σπουδαιότερον, τὸ ἐνδιαφέρον τῶν παιδιῶν τὰ ὅποια, διεθνούμενον καταβάλλουν μεγάλας προσπαθείας διὰ νὰ μάθουν τὴν γλώσσαν τῶν Γονέων των. "Αν τὰ διευκολύνωμεν. ἡμεῖς μὲ κατάλληλα θιολία, μὲ μεθόδους παιδαγωγικά, μὲ

προγράμματα ψυχαγωγικά, μὲ ὑπομονήν, θὰ ἐπιτύχουν καὶ αὐτά, ἀλλά καὶ ἡμεῖς θὰ εἰσθανόμεθα ίκανοποίησιν ὅτι ἐπιτελέσαμεν καθῆκον ἀπέναντι τῆς Ἰστορίας, ἀπέναντι τῆς Ἀμερικῆς καὶ ἀπέναντι τῆς Ἑλλάδος.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΥΜΝΟΛΟΓΙΑΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Καταθασίαι τοῦ Τιμίου Σταυροῦ

(Ποιητής τῶν καταθασιῶν τούτων
εἶναι ὁ ὑμνογράφος Κοσμᾶς δ
Ἐπίσκοπος Μαΐουμᾶ)

— : —

‘Ωδὴ Α’.

«Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς ἐπέθείας ράθδω τὴν Ἐρυθρὰν διέτεμε τῷ Ἰσραὴλ πεζεύσαντι τὴν δὲ ἐπιστρεπτικῶς Φαραὼ τοὺς ἄρματι κροτήσας ἡνωσεν, ἐπὶ εὑρουσὶ διαγράψας τὸ ἀρτητὸν ὅπλον διό Χριστῷ ἀσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, διτὶ δεδόξασται.»

Ἐρμηνεία.

Χαράξας ὁ Μωσῆς τὸ σημεῖον τοῦ Σταυροῦ διὰ τῆς ράθδου αὐτοῦ κατὰ μῆκος ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης, διεχώρισε ταύτην εἰς δύο χάριν τοῦ Ἰσραὴλ, δ ὅποιος διῆλθε ταύτην πεζός στραφεῖς δὲ ἔπειτα πρὸς τὰ ὅπιστα καὶ κτυπήσας πάλιν διὰ τῆς ράθδου, ἡνωσε τὴν διαχωρισθεῖσαν ταύτην θάλασσαν καὶ κατεπόντισε τὸν Φαραὼ καὶ τὰ ἄρματα αὐτοῦ, ἀφοῦ διέγραψεν ἐπὶ τοῦ σχηματισθέντος κενοῦ κατὰ πλάτος τὸ ἀκατανίκητον ὅπλον τοῦ Σταυροῦ. «Οθεν ἀς φάλωμεν ὅμινον πρὸς τὸν δεδοξασμένον Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν.

‘Ωδὴ Γ’.

«Ράθδος εἰς τύπον τοῦ μυστηρίου παραλαμβάνεται, τῷ θλαστῷ γάρ προκρίνει τὸν ιερέα. Τῇ στειρευούσῃ δὲ πρώην Ἐκκλησίᾳ νῦν ἔξηνθησε ξύλον Σταυροῦ εἰς κράτος καὶ στερέωμα.»

Ἐρμηνεία

Ἡ ράθδος τοῦ Ἀαρὼν ἡ ξηρά ἡ ὅποια ἐβλάστησε, λαμβάνεται ὡς τύπος καὶ εἰκὼν τῆς σταυρώσεως τοῦ Κυρίου, διότι διὰ τοῦ θλαστοῦ τῆς ράθδου ἔξελέγη ὁ Ἀαρὼν ὡς ιερεὺς τοῦ Ἰσραὴλιτικοῦ λαοῦ. Εἰς τὴν Ἐκκλησίαν δέ, ἡ ὅποια θεωρεῖται μὲν ὑπάρχουσα ἀπὸ καταβολῆς κόσμου, ἀλλ’ ἡτις διετέλεσε στείρα καὶ ἄγονος μέχρι τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Κυρίου, τὸ ξύλον τοῦ Σταυροῦ ἡνθησε καὶ ἀπέδωκε καρπὸν τὴν χάριν τοῦ θυσιασθέντος διὰ τὸν ἀνθρωπὸν Χριστοῦ,

ἡ ὅποια ἐκραταίωσε καὶ ἐστερέωσεν αὐτήν.

‘Ωδὴ Δ’.

«Εἰσακήκοα, Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, κατενόσσα τὰ ἔργα σου καὶ ἐδόξασά σου τὴν θεότητα.»

Ἐρμηνεία.

«Ηκουσα, Κύριε, διὰ τῶν ὃτων τῆς ψυχῆς μου καὶ ἡσθάνθην καλῶς τὴν σημασίαν τοῦ μυστηρίου τῆς ἑνσάρκου οἰκονομίας Σου, ἐννόησα καλῶς δσα ἔξ απείρου ἀγαθότηος ἔπραξας πρὸς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἐδόξασα τὴν θεότητά Σου.

‘Ωδὴ Ε’.

«?Ω τρισμακάριστον ξύλον, ἐν δὲ ἐάθη Χριστὸς διὰ βασιλεὺς καὶ Κύριος. Δι’ οὐ πέπτωκεν ὁ ξύλων ἀπατήσας, τῶν ἐν σοὶ δελεασθείς Θεῷ τῷ προσπαγέντι σαρκί, τῷ παρέχοντι τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.»

Ἐρμηνεία.

«Ω ἀπείρως ἀξιον μακαρισμοῦ ξύλον, εἰς τὸ δοποῖον ἐσταυρώθη διὰ Χριστὸς διὰ βασιλεὺς καὶ κύριος τῆς κτίσεως. Διὰ τοῦ δοποίου κατέπεσεν εἰς τὰ έθατη τῆς ἀβύσσου δὲ ἔξαπατήσας τὸν Ἀδάμ διὰ τοῦ ξύλου τῆς γνώσεως, παγιδευθείς διὰ τοῦ ἐπὶ σοῦ καθηλωθέντος Θεανθρώπου (τοῦ δοποίου ἔβλεπε τὴν ἀνθρωπότητα τὴν δὲ θεότητα δὲν ἔφαντάζετο), δ ὅποιος παρέσχε τὴν εἰρήνην εἰς τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

‘Ωδὴ ΣΤ’.

«Νοτίου θηρὸς ἐν σπλάγχνοις παλάμας Ἰωνᾶς σταυροειδῶς διεκπετάσας, τὸ σωτήριον πάθος προδιετύπου σαφῶς. «Οθεν τριήμερος ἐκδύς, τὴν ὑπερκόσμιον ἀνάστασιν ὑπεζωγράφησε, τοῦ σαρκὶ προσπαγέντος Χριστοῦ καὶ Θεοῦ καὶ τριημέρῳ ἔγέρσει τὸν κόσμον φωτίσαντος.»

Ἐρμηνεία.

«Ἐκτείνας σταυροειδῶς ὁ Ἰωνᾶς τὰς χεῖρας αὐτοῦ μέσα εἰς τὰ σπλάγχνα τοῦ θαλασσίου θηρίου, προετύπωσε τὸ σταυρικὸν πάθος τοῦ Κυρίου, τὸ δοποῖον ἔφερεν εἰς ἡμᾶς τὴν σωτηρίαν. Ἐξελθὼν δὲ μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐκ τῆς κοιλίας

τοῦ κήπους, ὑπεδήλωσε καὶ προεικόνισε τὴν θείαν ἀνάστασιν τοῦ σωματικῶς σταυρωθέντος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ διὰ τῆς τριημέρου ἐγέρσεως αὐτοῦ χορηγήσαντος τὸ πνευματικὸν καὶ ἡθικὸν φῶς εἰς τὸν κόσμον.

‘Ωδὴ Ζ’.

«Ἐκνοον πρόσταγμα τυράννου δυσεθοῦς λαοὺς ἐκλόνησε, πνέον ἀπειλῆς καὶ δυσφημίας θεοστυγοῦν. «Ομως τρεῖς παῖδας οὐκ ἐδημάτωσε θυμὸς θηριώδης, οὐ πῦρ θρόμεον ἀλλ’ ἀντηχοῦντι δροσοβόλῳ πνεύματι πυρὶ συνόντες ἔψαλλον, ὁ ὑπερύμνητος τῶν πατέρων καὶ ἡμῶν Θεός εὐλογητὸς εἰ.»

Ἐρμηνεία.

«Ἡ ἐξωφρενικὴ διαταγὴ τοῦ ἀσεθοῦς τυράννου Ναθουχοδονόσορος (νὰ προσκυνήσωσιν δλοὶ οἱ ὑπήκοοι του τὸ χρυσοῦ ἄγαλμά του) ἡ θλάσσημος καὶ θεομίστος, συνοδευομένη ἀπὸ τὴν ἀπειλὴν τῆς καμίνου τοῦ πυρός, ἐτάραξε καὶ ἐπτόησε τοὺς λαοὺς τοῦ κράτους τῆς Βασιλῶνος. Τοὺς τρεῖς δύμας παῖδας δὲν ἔφερεν οὔτε ὁ θηριώδης θυμὸς τοῦ τυράννου οὔτε τὸ πῦρ, τοῦ δοποίου οἱ φλόγες παρῆγον τρομερὸν ἤχον. Ἄλλα μέσα εἰς τὸ πῦρ, περιθαλόμενοι ἀπὸ διασυρίζουσαν δροσεράν αὐτοῖς ἔψαλλον: Εὐλογητός καὶ δεδοξασμένος εἶναι ὁ ὑπὸ πάντων ὑμούμενος Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν.

‘Ωδὴ Η’.

«Ἐύλογητε παῖδες τῆς Τριάδος ισάριθμοι, δημιουργὸν Πατέρα Θεόν· ὑμνεῖτε τὸν συγκαταθάντα λόγον καὶ τὸ πῦρ εἰς δρόσον μεταποιήσαντα· καὶ ὑπερυψοῦτε τὸ πᾶσι ζωὴν παρέχον Πνεῦμα πανάγιον εἰς τοὺς αἰώνας.»

Ἐρμηνεία.

«Ἐύλογίαν καὶ αἰνὸν ἀνιπέμψατε ὡς παῖδες, οἱ ἔχοντες τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν πρὸς τὸ πρόσωπα τῆς Ἀγίας Τριάδος, εἰς τὸν Δημιουργὸν Θεόν, τὸν Πατέρα· ὑμνήσατε τὸν οὐδόν καὶ λόγον τοῦ Θεοῦ, τὸν καταθάντα καὶ εἰσελθόντα μαζὶ μὲ σᾶς εἰς τὴν κάμινον καὶ μεταθαλόντα τὸ πῦρ εἰς δρόσον· καὶ δοξάσατε παντοτεινὰ τὸ Ἀγιον Πνεῦμα, τὸ δοποῖον δίδει εἰς δλοὺς τὴν ζωὴν.

(Συνέχεια εἰς τὴν 11ην σελίδα)

“Ενας Μεγάλος και Πραγματικός “Ελλην Πατριώτης.

“Ολοι μας γνωρίζουμε, φίλοι Αναγνώσται, τὴν ἱστορίαν τῆς πτωχῆς χήρας τοῦ Εὐαγγελίου Εὐαγγελίου (Λουκ. Κα 1-4), ἡ δοπία ἔθαλε εἰς τὸ γαζοφυλάκιον, ἐρριψε δηλαδὴ στὸ δίσκο τῆς Ἐκκλησίας, ἔνα μόνον δίλεπτον. Τὴν χήραν αὐτήν, ἐὰν ἐνθυμῆσθε, τὴν ἐπήνεσε πολὺ δοκιμαστικός μας καὶ εἶπεν, ὅτι αὐτή ἔδωσε παραπάνω ἀπὸ δλους τοὺς ἄλλους, διότι ἀπλούστατα, ἔδωσεν δλα δσα εἶχε. ”Εδωσεν ἔκ τοῦ ὑστερήματος, ἐνῷ οἱ ἄλλοι ἔδωσαν μόνον ἀπὸ τὸ περίσσευμα.

”Οταν διαθάξῃ κανεὶς τὴν Εὐαγγελικὴν αὐτὴν ἱστορίαν, νομίζει ὅτι πράξεις τέτοιες εἰναι μόνον τῆς περασμένης ἐποχῆς καὶ διτὶ σήμερον δὲν ὑπάρχουν τέτοιοι ἄνθρωποι, μὲν τέτοιες καρδιὲς καὶ διτὶ πράξεις ὅμορφες καὶ συγκινητικές, σὰν κι’ αὐτὴν τῆς χήρας τοῦ Εὐαγγελίου, δὲν μποροῦν νὰ λάθουν χώραν στὴν σημερινὴ σκληρὴ ζωὴ τῆς δικῆς μας πεζῆς πραγματικότητος.

Καὶ ὅμως αἱ πράξεις αὐταὶ γίνονται καθημερινῶς καὶ ἐπαναλαμβάνονται. Μόνον ποὺ γίνονται ἔκει ποὺ ἡμεῖς δὲν τὶς περιμένομεν. Αὐτὸ κατάλαβα καλλίτερα προχθὲς δταν μοῦ συνένθη αὐτὸ τὸ συγκινητικὸν ἐπεισόδιον, ποὺ θὰ σᾶς διηγηθῶ στὸ σύντομον αὐτὸ σημειώμα μου.

Θὰ σᾶς διηγηθῶ δὲ τὸ ἐπεισόδιον αὐτὸ διὰ δύο λόγους: πρῶτον διὰ νὰ δείξω ὅτι ὑπάρχουν καὶ σήμερον καλοὶ, εὐγενικοὶ καὶ χριστιανικοὶ χαρακτῆρες στὸν κόσμον, δεύτερον διὰ νὰ προσβάλω τὸν ήρωα τοῦ ἐπεισοδίου αὐτοῦ δῶς παράδειγμα μιμήσεως στὴν Ιδικήν μας ζωὴν.

Καθόμουνα ἐδὼ καὶ 3-4 ωράδυα στὸ γραφεῖο μου, λίγο κουρασμένος ἀπὸ τὶς δουλειές τῆς ήμέρας καὶ μὲ τὴν ψυχὴ λίγο ἀνήσυχη ἀπὸ τὴν σκέψιν μου διὰ τὸ μέλλον καὶ τὴν πρόδοσην τῆς Σχολῆς. Ἐξαρτῶ, βλέπετε, ὅπως καὶ πολλοὶ

ἄλλοι Ὀμογονεῖς μας, τὴν διατήρησιν τῆς Θρησκείας μας εἰς τὴν Χώραν αὐτήν, καὶ τὴν Χριστιανικὴν πρόδοσην καὶ εύτυχιαν τῶν ἀγοριῶν καὶ κοριτσιῶν μας τῆς Νέας Γενεᾶς, ἀπὸ τὴν Σχολὴν αὐτήν καὶ τοὺς Ἱερεῖς τοῦ μέλλοντος, τοὺς δόποίους αὐτὴ ἐκγυμνάζει. ”Ετοι κάθε ἐμπόδιο καὶ δυσκολία, ποὺ διακρίνω στὸ δρόμο καὶ στὴν πρόδοσην τῆς Σχολῆς μας, μὲ βάζει σὲ ἀγωνία καὶ σκέψιν καὶ γεμίζει τὴν ψυχὴν μου μὲ δυσθυμία καὶ μελαγχολία.

”Ἐκεῖ ποὺ καθόμουνα ἀκούω ἁ-
φνικά τὸ τηλέφωνο νὰ κτυπᾷ.

”Ήτο ὁ καλὸς Ἱερεὺς μιᾶς καλῆς καὶ προσδευτικῆς Κοινότητός μας 100 μηλια περίπου μακράν ἀπὸ τὴν Βοστώνην.

—Τί συμβαίνει Πάτερ; τὸν ἔρωτα.

—Εἰναι ἀνάγκη, μοῦ ἀπαντῷ, νὰ ἔλθῃς τὸ ταχύτερον στὴν Κοινότητά μου. Κάποιος Χριστιανὸς θέλει νὰ κάμη μιὰ καλή δωρεά στὴν Σχολὴν. Δὲν θέλει νὰ τὴν στείλῃ μὲ τὸ ταχυδρομεῖον, ἀλλὰ θέλει νὰ σοῦ τὴν δώσῃ στὰ χέρια. ”Ελα ὅμως γρήγορα, διότι καθημερινῶς μοῦ ζητεῖ νὰ τὸν φέρω εἰς ἐπαφὴν μαζὶ σου.

Τὴν ὅλην ήμέραν, πρωτι-πρωτι, μέσα στὸ τραίνο ποὺ ταξιδεύει διὰ νὰ πάω στὴν Κοινότητα αὐτὴ καὶ πάρω τὴν δωρεάν τοῦ καλοῦ αὐτοῦ δημογενοῦς, ἔλεγα μὲ τὸ νοῦ μου: «τί καλὸς ἄνθρωπος αὐτὸς δημογενῆς μας πάλιν». Νὰ θέλῃ νὰ κάμη δωρεάν στὴν Σχολὴν μας καὶ νὰ ζητῇ νὰ μοῦ τὴν δώσῃ αὐτοπροσώπως.

Τί θὰ μοῦ δώσῃ ἀρά γε; ”Ασφαλῶς θὰ πάρω διὰ τὴν Σχολὴν μας κανένα πολὺ μεγάλο ποσόν. Χωρὶς ἄλλο θὰ εἰναι κανένας πλούσιος δημογενῆς μας, δηποτίς ἔχει καλὰ τὸν τρόπον του.

Τέτοιες σκέψεις εἶχα στὸ μυαλό μου, δταν ἔφθασε τέλος τὸ τραίνο καὶ μὲ συνοδεία μου τὸν φίλον μου καλὸν Ἱερέα τῆς Κοινότητος καὶ ἔνα φοιτητὴν τῆς Σχο-

λῆς μας πήγα στὸ δωμάτιον τοῦ καλοῦ δημογενοῦς.

Δὲν ἦταν ὅμως, δπως λογάριαζα, καθόλου πλούσιος. ”Ενα μικρόδικρο δωματιάκι, ἀγαπητοὶ μου, στὸ τρίτο πάτωμα μιᾶς πτωχῆς πολυκατοικίας. Γιὰ ἐπιπλά του ἔνα κρεβάτι, ἔνα τραπέζι στηριγμένο στὸν τοίχο καὶ δύο παληὲς καρέκλες.

Μᾶς δέχτηκε φιλόξενα, μὲ χαμόγελο καλωσύνης καὶ μὲ πραγματικὴ χαρὰ καὶ εύτυχία ζωγραφισμένη στὸ πρόσωπό του. Ψηλός, καθαρός, ἀρχοντικός, γεμάτος ἀπὸ Ἑλληνικὴ εὐγένεια καὶ πρόθυμος νὰ μᾶς φιλοξενήσῃ. Δὲν ἤξευρε τί νὰ κάμη γιὰ νὰ μᾶς περιποιηθῇ.

Τὰ ροῦχα του καθαρά, ὅπως καὶ τὸ δωμάτιό του, φτωχά ὅμως. Καὶ ἐκείνος γέρος, ἡμιπαράλυτος, ποὺ μόλις καὶ μετὰ διας σύρει τὰ θήματά του τριγύρω στὸ δωμάτιόν του καὶ λίγο ἔξω στὴν αὐλὴ τῆς πολυκατοικίας του. ”Απὸ τὸ ἔνα μάτι, μᾶς εἶπεν δτι δὲν βλέπει καὶ ἀπὸ τὸ ἔνα αὐτὶ δὲν ἀκούει. ”Αποτελέσματα δλα αὐτὰ τοῦ γήρατος, τὸ δηποτὸν δπως ἔλεγαν οἱ ἀρχαῖοι: «Οὐκ ἔρχεται μόνον» καὶ μιᾶς ἡμιπληγίας, ποὺ τὸν κτύπησε τὸν δυστυχῆ ἐδῶ καὶ δύο χρόνια.

Μὲ τόσα βάσανα ποὺ ἔχει θὰ τὸν περιμένει κανεὶς κανένα γέρο γκρινιάρη, γεμάτο θλῖψι, παράπονο, μελαγχολία καὶ ἀπόγνωσι. Κάθε ἄλλος στὴν θέσι του ἀσφαλῶς τέτοιος θὰ ήτο. ”Οχι ὅμως αὐτός. Βλέπετε, ή εύτυχία καὶ ἡ χαρὰ δὲν ἔξαρτῶνται ἀπὸ δλα αὐτὰ ποὺ εἰναι ἔξωτερικά καὶ ἐπιφανειακά σημάδια μιᾶς καλῆς καὶ χαρούμενης ζωῆς. ”Έξαρτῶνται μᾶλλον ἀπὸ τὴν ἐσωτερικὴν γαλήνην τῆς ψυχῆς καὶ ἀπὸ τὸν πνευματικὸν πλοῦτον καὶ τὶς χριστιανικές τοῦ ἀνθρώπου ἀρετές.

—”Εμαθα δτι μὲ ἔζήτησες, τοῦ λέγω, καὶ ήλθα νὰ σὲ ἰδω.

—Ναι, Πάτερ. Σ’ εύχαριστω. Νὰ τὶ σὲ θέλω: «Δούλευσα δλη μου τὴν ζωήν. ”Εζησα καλά, δόξα τῷ Θεῷ. Πάντερψα ἀδελφές, ἔγγαλα τὰ χρέη τῶν γονέων μου στὴν Πατρίδα, φρόντισα γιὰ δτι καλὸ μποροῦσα. ”Έκαμα καὶ μερικές οἰκο-

νομίες. "Όχι πολλές θέσαια. "Ο-, τι έχω, τὸ ἔχω μέσα σ' αὐτήν τὴν Βαλίτζα, ποὺ θλέπεις ἐκεῖ στὴν γωνίαν τοῦ δωματίου μου. Τώρα είμαι γέρος καὶ ἔδω στὴν εύλογη-μένην χώραν ποὺ ζούμε πέρνω γιά νὰ ζήσω τὴν σύνταξιν ποὺ πέρνουν δλοι δσοι φθάσουν στὴν ἡλικίαν τὴν δικήν μου. Σκέφθηκα λοιπόν, δτι δὲν μοῦ χρειάζονται τὰ χρήματα καὶ ἐπειδὴ φοβούμαι μὴν πεθάνω καμμιὰ θραδυά καὶ μοῦ τὰ πάρη δὲνας καὶ δ ἄλλος, σκέφθηκα νὰ σοῦ τὰ δώσω διὰ τὴν Σχολήν μας, μὲ μιὰ παράκλησιν νὰ κάνετε καμμιὰ φορά ἐκεῖ μαζὶ μὲ τὰ παιδιά καὶ γιὰ μὲ καμμιὰ προσευχή..

"Έχω συγγενεῖς, ἀλλὰ γι' αὐτοὺς φρόντισα, δταν ἥμουν νεώτερος.

Τοὺς ἔδωσα δ,τι εἶχα καὶ δ,τι ἔκαμα στὰ νειάτα μου, γιὰ νὰ ζῆσουν εύτυχισμένοι. Τὰ λίγα λεπτὰ ποὺ ἔχω τώρα, νομίζω δτι τὰ χρεωστῶ στὸν Θεόν, ποὺ μοῦ ἔδωσε τὴν ζωὴν καὶ φάνηκε τόσον καλός σ' ἐμένα μέχρι σήμερον. Πάρετα Πάτερ. Εἰξεύρω δτι τὰ χρειάζεται πολὺ ἡ Σχολή μας."

Μὲ τὰ λόγια αὐτὰ ἀνοιξε τὴν παλαιά, μισοσπασμένη καὶ ξεθωριασμένη Βαλίτζοῦλα του καὶ μέσα ἀπὸ τὸ θάθος της, ἀπ' ἀνάμεσα ἀπὸ τὰ ροῦχα του ἔθγαλε καὶ μοῦ ἔδωσεν δλην του τὴν περιουσία. Ἡταν σὲ χαρτονομίσματα τῶν 5, τῶν 10 καὶ τῶν 20 δολλαρίων. Τὰ μέτρησα μπροστά του, κατὰ παράκλησιν του καὶ τὰ βρήκα 770 δολλάρια.

Γύρισα τὸ θλέμμα μου γιὰ μιὰ ἀκόμη φορά, στὸ δωμάτιόν του, τὸν κύτταξα καλὰ στὰ μάτια, εἶδα τὰ γερατειά του... Δὲν μούκανε καρδιὰ νὰ τοῦ τὰ πάρω δλα. Ἡταν δ,τι εἶχε καὶ δὲν εἶχε. Σκέφθηκα σὰν ἄνθρωπος. Εἶπα, πολὺς ξεύρει τί θὰ τὸν βρῆι αύριο, μεθαύριο;

—Νὰ μὴ σοῦ τὰ πάρω δλα, τοῦ εἶπα. Θὰ σοῦ χρειασθοῦν καὶ σέ. "Ανθρωπος εἶσαι χριστιανέ μου.

—"Όχι Πάτερ! Νὰ τὰ πάρης, τὰ ἔχω τάξει. Δὲν χάνομαι ἔγω. "Έχω τὴν σύνταξιν μου. Εἶναι μεγάλος δ Θεός.

Τί νὰ κάμω ἀγαπητοί μου; Μὲ θουρκωμένα τὰ μάτια μου ἀπὸ τὴν συγκίνησιν καὶ εύλογῶντας τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ, ποὺ μᾶς ἔδωσε τόσον καλοὺς φίλους εἰς τὴν ζωὴν καὶ συμπαραστάτας στὸν ἀγῶνα μας, τὰ πῆρα.

Τὰ ἔθαλα στὸ BUILDING FUND τῆς Σχολῆς μας καὶ μεθαύριον, δταν θὰ κτίσωμεν τὸ Ἐκκλησάκι μας, θὰ φροντίσω στὸ καλλίτερο μέρος νὰ μπῇ μιὰ μεγάλη πέτρα σὰν θεμέλιον καὶ σὰν στῦλος, ποὺ νὰ γράφῃ τὸ δόνομα τοῦ καλοῦ αὐτοῦ Χριστιανοῦ.

Αὐτὸ λοιπὸν εἶναι τὸ ἐπεισόδιον ποὺ μοῦ συνέβη προχθές καὶ μὲ

συνεκίνησε θαθύτατα. Αὐτὸ εἶναι κάτι, ποὺ δὲν θὰ τὸ ξεχάσω ποτέ.

Σᾶς δίδω τώρα καὶ τὸ ὄνομα τοῦ καλοῦ αὐτοῦ καὶ μεγάλου "Ελληνος Πατριάτου καὶ Χριστιανοῦ.

Λέγεται Γεώργιος Φουρναράκης καὶ κάθεται στὸ Springfield, Mass.

Εἴθε δ νὰ τοῦ δίδη ὑγείαν καὶ εἴθε καὶ ἄλλοι νὰ εὑρεθοῦν ν' ἀκολουθήσουν τὸ παραδειγμά του.

Γιὰ μέ, αὐτὸς εἶναι ἔνας ἀπὸ τοὺς μεγαλειτέρους καὶ πλουσιωτέρους "Ελληνας, ποὺ γνώρισα στὴν ζωὴν μου.

'Αρχιμ. IEZEK. Δ. ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ
Διευθυντής τῆς Θεολ. Σχολῆς
Brookline, Mass.

"Ἐνα ἀπὸ τὰ κύρια καθήκοντα κάθε Ὁμογενοῦς Ὁρθοδόξου Χριστιανοῦ εἶναι νὰ ἀνήκῃ εἰς μίαν Κοινότητα, νὰ ἐκκλησιάζεται τακτικῶς καὶ νὰ θοηθῇ τὴν Ἐκκλησίαν του διὰ τῆς προσφορᾶς του. Ἡ Ἐκκλησία ζητεῖ ἀπὸ τὸν καθένα ἔνα δολάριον τὸ ἔτος διὰ νὰ τὸν ἔχυπηρετήσῃ πνευματικῶς. "Ολοι μὲ προθυμίαν πρέπει νὰ προσφέρουν τὸ Μονοδολλάριον τοῦτο διὰ τὴν συντήρησιν καὶ ἀνάπτυξιν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν μας Ἰδρυμάτων.

Βοηθήσατε τὸν "Ερανον διὰ τὴν Ἀνοικοδόμησιν τῶν Κτιρίων τοῦ Οἰκ. Πατριαρχείου.

Στείλατε τὴν εἰσφοράν σας σιντηληροῦντες τὸ κάτωθι Δελτίον.

**ΕΠΙΤΡΟΠΗΝ ΕΡΑΝΟΥ
ΑΝΟΙΚΟΔΟΜΗΣΕΩΣ ΚΤΙΡΙΩΝ
ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ**
10 East 79th Street, New York 21, N. Y.

"Ἐπιθυμῶ νὰ θοηθήσω εἰς τὴν ἀνοικοδόμησιν τῶν κτιρίων τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, τὰ δποῖα ἐκάησαν πρὸ ἐτῶν.

"Ἐσωκλείστως ἀποστέλλω εἰς διαταγὴν

Greek Archdiocese—Ecumenical Patriarchate Fund

Δολλάρια

Υπογραφή

Διεύθυνσις

Πόλις καὶ Πολιτεία

Συνιστῶ ὅπως ἀποστείλητε ἐγκύκλιον διὰ τὸν ἔρανον καὶ εἰς τὸν - τὴν

ΑΠΟΨΕΙΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΠΡΟΣ ΜΙΜΗΣΙΝ

ΑΝΑΜΦΙΒΟΛΩΣ συνεκινήθη δλόκληρος ή 'Ομογένεια από την εύγενή έκδήλωσιν μιᾶς πτωχῆς γυναικός, ή δοπία δὲν ἡμποδίσθη ἀπό τὰ βάρη τῆς Βιοπάλης νὰ στρέψῃ τὴν προσοχήν της εἰς ἀνώτερα ἐπίπεδα καὶ νὰ εὕρῃ καὶ νὰ ἐκτιμήσῃ προσπαθείας ποὺ σκοπὸν ἔχουν τὸ κοινὸν ἀγαθόν. Πρόκειται περὶ τῆς πράξεως ή δοπία θὰ ἀπαθανατίσῃ τὴν Σοφίαν Αὐγουλᾶ ή δοπία ἀπέθανε ἐσχάτως εἰς τὸ Σόμερβιλ, Μασσ. Δὲν ἥτο πλουσία. Εἰργάζετο σκληρὰ διὰ νὰ συντηρήσῃ τὸν ἑαυτόν της. Δὲν ἔγνώριζε τοὺς μεγάλους καὶ τοὺς τρανούς, μήτε τὰς γνώσεις τῶν Πανεπιστημίων. 'Αλλ' ἔγνώριζε νὰ ἐκτιμᾷ προσπαθείας ποὺ κινοῦν τοὺς τροχούς τῆς ἀνωτέρας ζωῆς. Τὸ περίσσευμά της, ἐλάχιστο ὡς ἥτο, ἐσκέφθη νὰ τὸ χαρίσῃ ὑπὲρ ἐνὸς ἰδρυμάτος τῆς 'Ομογενείας. Διὰ διαθήκης ἀφῆκε ὑπὲρ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τῆς 'Αρχιεπισκοπῆς μας δύο χιλιάδες δολλάρια. Αὐτὰ εἶχε. Τὸ δνομά της δμως θὰ παραμείνῃ. Τὸ παραδειγμά της εἴθε νὰ κινήσῃ τὴν θέλησιν καὶ ἄλλων ποὺ ἔχουν πολὺ περισσότερα διὰ νὰ θοηθίσουν τὰ ἰδρύματα τῆς 'Ομογενείας.

ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΝ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ

Ο «ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ» σχολιάζων τὴν εὔσεβη καὶ φιλογενῆ ταύτην ἐκδήλωσιν τῆς ἀειμήστου Σοφίας Αὐγουλᾶ ἀνέφερε εἰς τὴν στήλην τῶν σημειωμάτων τὴν δλιγόγραμμον διαθήκην τοῦ ἀειμήστου Κογκολέτου ἀποθανόντος εἰς τὸ Πίττσμπουργκ. Πρὶν τοῦ θανάτου του τὴν ὑπηγόρευσε εἰς δικηγόρον. Περιελάμβανε τὰς ἔξης λέξεις: «'Αφίνω κληρονόμον εἰς δι, τι ἔχω τὴν 'Ορθόδοξον 'Ελληνικὴν Θεολογικὴν Σχολὴν τοῦ Πόμφρετ». Μετά τὰς δικαστικάς διατυπώσεις ἔξεκαθαρίσθη τὸ ποσὸν τῶν 8,888 δολλαρίων τὸ δοπίον παρέλασθεν διατίμας τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς. Καὶ δὲ «'Εθνικός Κήρυξ» συνεχίζει: «'Ο Κογκολέτος κατήγετο ἀπὸ τὴν νῆσον 'Ιμβρον, υἱὸς γεωργικῆς οἰκογενείας. 'Εκεῖνοι ποὺ ἔγνώρισαν τὸν πτωχὸν αὐτὸν Βιοπαλαιστὴν δίδουν τὴν εἰκόνα του μὲ αὐτὰ τὰ λόγια: 'Ἐξωτερικῶς ἥτο μικρὸς καὶ ἀσημος' ἔσωτερικῶς δμως ἀνώτερος καὶ μέγας εἰς Ἑλληνικὰ αἰσθήματα ἀνθρωπος. Δολλάρια χωρὶς αἰσθήματα, ἄκαρπα δολλάρια, μὴ συνεχόμενα μὲ κοινωνικὴν ἢ ἔθνικὴν εὐποιίαν, δὲν εἰναι ἐπίφθονα. 'Η δὲ μνήμη τῶν ἀθροιζόντων τὰ ἄκαρπα δὲν παραμένει.

Σθύνει ἀπὸ τὴν ἐπαύριον τῆς θανῆς των. Τὸ δνομά δμως τοῦ ἔξ "Ιμβρου Βιοπαλαιστοῦ πλουσίου εἰς αἰσθήματα, θὰ παραμείνῃ, ως ὑποδειγματικὸν εἰς τὴν Χρυσῆν Στήλην, καθὼς καὶ εἰς τὴν ιστορίαν τοῦ ἐν 'Αμερικῇ 'Ελληνισμοῦ.»

ΚΑΙ Η ΑΗΕΡΑ

ΣΥΜΦΩΝΩΣ ΠΡΟΣ ΤΑ ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΕΝΤΑ μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ 'Εθνικοῦ Συνεδρίου τῆς μεγάλης μας Ὀργανώσεως ἐψηφίσθη ἵνα προσφερθῇ θοήθημα 5 χιλιάδων δολλαρίων ὑπὲρ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς μας. 'Η Ἀχέπα συνεχίζει τὴν τακτικὴν ποὺ ἤρχισε ἀπὸ ἑτῶν. "Ερχεται πρώτη μεταξύ δλων τῶν δραγνώσεών μας εἰς τὴν πρὸς τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν θοήθειαν. 'Η στήλη τῶν δωρημάτων τῆς κάθε ἔτος αὐξάνει πρὸς ἔπαινον τῶν μελῶν τῆς καὶ τῶν ἀρχηγῶν της. "Ισως δμως τὴν φιλογενῆ τῆς ταύτην καὶ φιλόθρησκον ἐκδήλωσιν θὰ ἐπρεπε νὰ δραγνώσῃ εἰς τρόπον ὡστε νὰ ἴδρυθῇ κτίριον εἰς τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν, τὸ δοπίον νὰ στεγάσῃ ὡρισμένας ὑπηρεσίας τῆς Σχολῆς. 'Η θιελιοθήκη ἐπὶ παραδείγματι εἰναι κατὶ χωρὶς τὸ δοπίον δὲν εἰναι δυνατὸν νὰ ἐννοηθῇ ἀνώτερον ἀκαδημαϊκὸν ἰδρυμα. Καὶ η Σχολὴ μας δὲν ἔχει τὸ σπουδαῖον αὐτὸ θοήθημα. Δὲν ἔχει θιελιοθήκην πράγμα ποὺ δημιουργεῖ πολλὰς δυσκολίας ἔσωτερικάς καὶ ἔξωτερικάς. 'Ιδού ἔνα ἔργον πρὸς ἀπόκτησιν τοῦ δοπίου η Ὀργάνωσίς μας 'Αχέπα θὰ ἐπρεπε νὰ ἀναλάβῃ. 'Η πρωτοθουλία τῆς θὰ τὸ φέρη εἰς πέρας πολὺ σύντομα. 'Αρκεῖ νὰ ἀναγνωρίσῃ τὴν χρησιμότητά του καὶ νὰ τὸ ἀναλάβῃ.

Η ΚΛΗΡΙΚΟΛΑΪΚΗ

ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΗΝ 'Αρχιεπισκοπικὴν 'Εγκύκλιον ή Κληρικολαϊκὴ Συνέλευσις τῆς 'Αρχιεπισκοπῆς θὰ λάθη μέρος εἰς τὴν πόλιν Σάν Λούΐς, ΜΟ., τὴν τελευταίαν ἔθδομάδα τοῦ Νοεμβρίου. Κάθε Κοινότης θὰ ἐκπροσωπευθῇ ἀπὸ τὸν 'Εφημέριον καὶ Πρόεδρόν της ὡς καὶ ὑπὸ δύο λαϊκῶν τούς δοπίους ἐκλέγει η Γενικὴ Συνέλευσις τῶν Μελῶν ἐκάστης Κοινότητος. Εἰναι ἀνάγκη κάθε Κοινότης νὰ ἀποστείλῃ τὴν τετραμελῆ ταύτην ἀντιπροσωπείαν της διὰ νὰ λάθη ἐνεργὸν μέρος εἰς τὰς συζητήσεις καὶ ἀποφάσεις. Τὰ θέματα τὰ δοπία θὰ συζητηθοῦν θὰ δημοσιευθοῦν ἐντὸς δλίγου. Πρέπει ἐκάστη Κοινότικὴ ἀντιπροσωπεία νὰ τὰ μελετήσῃ εἰς τρόπον ὡστε νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὴν συνέλευσιν ταύτην προετοιμασμένη. Χωρὶς προετοιμασίαν δὲν εἰναι δυνατὸν νὰ ἔχωμεν ἐπιτυχίαν. Διὰ τοῦτο καθῆκον ἔχουν αἱ Κοινότητες νὰ ἐκλέξουν ἀμέσως τὴν ἀντιπροσωπείαν των διὰ νὰ ἀρχίσῃ τὴν προετοιμασίαν της.

Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΑΜΒΩΝ

‘Η Ἀποκάλυψις τοῦ Ἀγράφου Νόμου

Ἐπισκόπου Ἐλαίας ΑΘΗΝΑΓΟΡΑ

Αδελφοί. Δόξα καὶ τιμὴ καὶ εἰρήνη σ' ἔκεινον ποὺ κάνει τὸ καλό. Στὸν Ἰουδαίον πρῶτα καὶ υστερα στὸν Ἐλληνα. Διότι στὸν Θεόν δὲν χωροῦν προσωπικές διακρίσεις. Ἔκεινοι ποὺ ήμόρτησαν χωρὶς νὰ ξεύρουν τὸν Νόμον θὰ κριθοῦν χωρὶς τὸν Νόμον. Ἔκεινοι ποὺ ήμάρτησαν γνωρίζοντες τὸν Νόμον θὰ κατακριθοῦν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ Νόμου. Δὲν είναι δίκαιοι διὰ τὸν Θεόν ἔκεινοι ποὺ μονάχα ἀκούουν τὸν Νόμον. Ἔκεινοι ποὺ ἐφαρμόζουν τὸν Νόμον θὰ σωθοῦν, ὅταν θὰ ἔλθῃ ἡ μέρα ποὺ σύμφωνα μὲ τὸ Εὐαγγέλιον θὰ κρίνῃ ὁ Θεός διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τὰ μυστικά τῶν ἀνθρώπων. Διότι ὅταν οἱ Ἐθνικοὶ ποὺ δὲν γνωρίζουν τὸν Νόμον κάνουν ἐκ φύσεως ἔκεινο ποὺ λέγει ὁ Νόμος, τότε αὐτοὶ ποὺ δὲν ἔχουν Νόμον γίνονται οἱ ὄδιοι Νόμος τοῦ ἑαυτοῦ των. Δείχνουν πῶς είναι γραμμένο στὴν καρδιά τους τὸ ηγέμονα τοῦ Νόμου, μὲ τὸ ὅπιον σύμφωνει ἡ συνείδησί των, ὅταν μὲ βάσιν τὰς ἡμικαὶς ἀρχαὶ των κατακρίνῃ ἡ συγχωρῆ ὁ ἔνας τὸν ἄλλον. (Παράφρ. Πρὸς Ρωμ. κεφ. 2, 10 - 16. Κυριακὴ Β'. Περίοδος Α').

‘Ο Γραμμένος Νόμος, πού ήταν
τὸ καύχημα τῶν Ἰουδαίων παραλ-
ληλίζεται εἰς τὴν περικοπήν μὲ
τὸν ἄγραφον νόμον, τὸν φυσικόν,
τὴν θητικὴν αὐτὴν καθοδηγίαν τοῦ
Ἐθνικοῦ κόσμου. Καὶ οἱ δύο νό-
μοι, ὁ γραμμένος καὶ ὁ ἄγραφος,
εἰναι ἔκφρασις τῆς Θείας ἐπιστα-
σίας. Καὶ εἰς τοὺς δύο καταφά-
νεται τὸ κριτήριον τῆς Θείας δι-
καιοσύνης. Δικαίως ἔκαυχῶντο οἱ
Ἰουδαῖοι διὰ τὸν Νόμον. Διὰ τὸ
προνόμιον ὅτι αὐτοὶ τὸν ἔλαβαν
ὅς λαδὸς τοῦ Θεοῦ. ‘Αλλ’ ή δόξα
καὶ ή τιμὴ καὶ ή ειρήνη δὲν ἀνή-
κουν μόνον εἰς αὐτοὺς ποὺ γνω-
ρίζουν τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ. ‘Ανή-
κει, γράφει ὁ Παῦλος, σὲ ὅποιον
κάνει τὸ καλό, ποὺ εἶναι ή προϋ-
πόθεσις τοῦ νόμου τούτου. Καὶ εἰς
τὴν περίπτωσιν αὐτὴν ή τιμὴ ἀνή-
κει πρῶτα στὸν Ἰουδαίον, διότι
με τὴν ζωὴν του τιμᾶ τὸν νόμον
τοῦ δποίου γνωρίζει τὴν προέλευ-

σιν. Ἡ τιμὴ ὅμως ἔπειτα ἀνήκει καὶ εἰς τὸν εἰδωλολάτρην, τὸν "Ἐλ-ληνα, τοῦ ὁποίου αἱ πράξεις συμ-πίπτουν μὲ τὰς ὑπαγορεύσεις τοῦ Νόμου τοῦ ὁποίου δὲν γνωρίζει τὴν προέλευσιν. Ἡ γνῶσις τῆς προελεύσεως καθορίζει τὴν προ-τεραιότητα τῆς τιμῆς, ποὺ ἀνήκει εἰς τοὺς ἐφαρμοστάς τοῦ Νόμου τοῦ Θεοῦ.

Τὸ ζήτημα ὅμως δὲν εἶναι ποιός τιμῆται πρῶτος καὶ ποιός ὕστερος. διότι στὸ Θεό δὲν χωροῦν ὑσθμοὶ διακρίσεως καὶ χατήρια. ‘Ο ἔφαρμοστής τοῦ νόμου τοῦ γραπτοῦ ἦ τοῦ ἀγράφου ἔχει θέσιν κοντά Του. ‘Ο παραβάτης ἔξ ἀντιθέτου, εἴτε ἀνήκει εἰς τὸν ἐκλεκτὸν λαὸν εἴτε ὄχι, καθίσταται ἀνίκανος νὰ τοποθετήσῃ τὸν ἑαυτόν του μέσω εἰς τὸ πλαίσιον τῆς Θείας Ἀγάπης. Μαρτύρια ἀποδεικτικά τῆς ἀνικανότητος ταύτης εὑρίσκει μέσα του κάθε παραβάτης. Διότι τὸ κριτήριον τοῦ νόμου εἶναι κάτι ποὺ ζῇ μέσα μας. Μᾶς ὅμιλεῖ. Ψεύδεται ἐκεῖνος ποὺ λέγει ὅτι δὲν ἥκουσε ποτὲ τὴν ὅμιλίαν τοῦ ἡθικοῦ αὐτοῦ κριτηρίου, ποὺ τὸ ὀνομάζομεν συνείδησιν.

Πολλές φορές μιλούμεν μὲ τὸν
ἔαυτόν μας. Πολλές φορές τὸν ἐ-
παινοῦμεν. Ἀλλὰ καὶ περισσότε-
ρες φορές τὸν κατηγοροῦμεν. Τὸ
καλλίτερο κήρυγμα ποὺ ἡκούσα-
μεν δὲν ἔξεφωνήθη ἀπὸ τὸν "Αμ-
βωνα τοῦ Ναοῦ ἀλλ' ἀπὸ τὸν "Αμ-
βωνα τοῦ στήθους μας. Καὶ εἶναι
τὸ καλλίτερο, διότι τὸ καταλα-
βαίνουμε ἐξ δλοκλήρου. Διότι θέ-
μα του εἶναι ὁ ἔαυτός μας. Διότι
τὸ παράδειγμά του εἶναι αἱ πρά-
ξεις μας. Διότι στόχος του εἶναι
τὸ ἔγώ μας. Ἡ ἀξία τοῦ ἐκ τοῦ
"Αμβωνος τοῦ Ναοῦ κηρύγματος
ἔγκειται ἀκριβῶς εἰς τὸ γεγονός
ὅτι μᾶς διευκολύνει νὰ ἀκούσωμεν
εὐκρινέστερα τὸ κήρυγμα ποὺ ἐκ-
φωνεῖται ἀπὸ τὸν "Αμβωνα τοῦ
στήθους μας.

Εἶναι δύμως γεγονός ότι δὲν θέ-

λομεν ν' ἀκούσωμεν τὸ κήρυγμα τοῦ Ἀμβωνος τούτου. Φοβούμεθα τὴν ἀλήθειαν ποὺ θά ἐκστομίσῃ ἐναντίον μας. Εὑρίσκομεν διαφόρους προφάσεις διὰ νὰ τὸ ἀποφύγωμεν. Ἐπινοοῦμεν διαφόρους μεθόδους διὰ νὰ περιορίσωμεν τὸ ἀκούσμα τῆς φωνῆς του. Εὑρίσκομεν ἐπιχειρήματα δικαιολογητικά. Ἀλλ' ὅλα αὐτὰ δὲν εἶναι παρά προφάσεις ποὺ γεννᾶ ἡ ρητορικὴ τῆς ἀμαρτίας πρὸς ἔξαπάτησιν τοῦ ἑαυτοῦ μας.

Εις τὸν διάλογον ποὺ λέγεται Γοργίας ὁ Πλάτων παρουσιάζει τὸν Σωκράτην ως εἰσηγητὴν περιέργου ρητορικῆς. ‘Ως γνωστόν, ἡ ρητορικὴ σκοπὸν εἶχε καὶ ἔχει νόν ποστηρίξῃ καὶ νὰ ὑπερασπίσῃ κάποιον καὶ δὴ τὸν ἔαυτόν μας. ’Αλλ’ ὁ Σωκράτης τὴν ρητορικὴν αὐτὴν θέλει νὰ στρέψῃ εἰς τὴν ἀντίθετον διεύθυνσιν. ’Απὸ τὴν ὑπεράσπισιν εἰς τὴν κατάκρισιν τοῦ ἔαυτοῦ μας. ’Ἐκεῖνος ποὺ ἀπέκτησε οἰκειότητα εἰς τὴν χρησμοποίησιν τῆς ρητορικῆς αὐτῆς ἐκέρδισε τὸν ἔαυτόν του. ’Ἐκέρδισε τὴν δίκην ποὺ λαμβάνει χώραν μέσα του.

Κάτι παρόμοιον συνεθούλευαν καὶ οἱ Πυθαγόριοι. Ὁ ἀρχηγὸς τῆς Σχολῆς μεταξὺ τῶν ὄλλων ὑπεδέικνε εἰς τοὺς μαθητάς του τὸν τακτικὸν αὐτοέλεγχον. Μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἥλιου κάθε μαθητής ἐπρεπε νὰ ἔχετασθι τί εἶπε, τί ἔκαμε καὶ τί δὲν ἔκαμε ποὺ ἐπρεπε νὰ κάμῃ. Ἡ συνεχὴς αὐτὴ αὐτοεξέτασις ἔφερε εἰς φῶς τὰς παραβάσεις καὶ ὡδήγηε εἰς τὴν διόρθωσιν.

Οι Ἀγιοι τῆς Ἑκκλησίας, γνωρίζοντες ἐκ πείρας τὰ ἀποτελέσματα πού ἔχει ἡ αὐτοεξέτασις εἰς τὴν ήθικήν διάπλασιν τοῦ Χριστιανοῦ ὑπεδείκνυον τὴν αὐτοεξέτασιν ὡς τὴν καλλιτέραν προπαρασκευήν διὰ τὴν ἔξομολόγησιν πρὸ τοῦ πνευματικοῦ.

Είναι έπομένως ή αύτοεξέτασις μέθοδος ἀνεγνωρισμένη παγκοσμίως ως συντελεστική εἰς τὴν ἡθικήν ἀνάπτυξιν τοῦ ἀνθρώπου. Είναι ὅμως γεγονός ὅτι τὴν ἀποφεύγομεν. Τὴν φοβούμεθα. Διότι ἐκτὸς τῶν ἄλλων θὰ ἀποδείξῃ εἰς τὸν ἔσωτόν μας τὴν ἀνικανότητά

του νά τοποθετηθῆ κοντά στὸν Θεόν ἀλλὰ καὶ κοντά στοὺς καλούς ἀνθρώπους. Καὶ δχι μόνον τοῦτο. Θά μᾶς φανερώσῃ καὶ ποιὸν θὰ εἰναι τὸ μέλλον μας ἀν ἔξακολουθήσωμεν τὴν ἴδιαν τακτικήν. Βλέπομεν ποὺ θὰ τοποθετήσωμεν τὸν ἔαυτόν μας. Μᾶς παρέχονται ἐσωτερικαὶ ἀποδείξεις διὰ τῶν ὅποιών κατανοοῦμεν ὅτι δὲν ἔχομεν θέσιν μέσα εἰς τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ, ὡς παραβάται τοῦ γραπτοῦ καὶ τοῦ ἀγράφου νόμου ποὺ ζῇ μέσα μας.

Ἐπεχείρησαν μερικοὶ νὰ διασείσουν τὴν αὐθεντίαν τοῦ ἥμικου κριτηρίου ποὺ διακυβερνᾷ καὶ ἐπαινεῖ καὶ ἐλέγχει τὸν ἔαυτόν μας διὰ τὰς πράξεις του. Εἰδον ὅτι ἡ ἀναγνώρισις τῆς ἐσωτερικῆς αὐτῆς φωνῆς ποὺ λέγεται συνείδησις ἔχει ὡς συνέπειαν τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ Θεοῦ. Διὰ νὰ φανοῦν συνεπεῖς πρὸς τὴν θεωρίαν τῶν ἔπειτε νὰ ἀρνηθοῦν καὶ τὴν συνείδησιν ὡς φωνὴν τοῦ Θεοῦ. Διότι εἶναι γεγονός, ἀναγνῶστα μου, ὅτι διὰ τῆς ἐρεύνης τῆς συνείδησεως φθάνει κανεὶς πλησίον τοῦ Θεοῦ, ἀναγνωρίζει τὴν ὑπαρξίαν του καὶ τὸν συνταυτίζει μὲ τὸν νομοθέτην τῆς συνείδησεως.

Ο λογικὸς καὶ ἀπροκάλυπτος παρατηρητής τῶν οὐρανῶν, ποὺ θαυμάζει τὴν ἀρμονίαν τῆς τροχιᾶς τῶν σφαιρῶν του, ποὺ τὰς θλέπει μὲ τὸ τηλεσκόπιόν του νὰ διέρχεται ἡ μία πλησίον τῆς ἀλλῆς χωρὶς ἐμπόδιον ἡ στάσιν, δὲν εἶναι δυνατὸν παρὰ νὰ εὕρῃ τὴν σκέψιν του συνταυτισμένην μὲ τὴν σκέψιν τοῦ ἀρχαίου φιλοσόφου Ἀναξαγόρα εἰς τὴν παραδοχὴν καποιου Νοῦ διακοσμητικοῦ ποὺ πίσω ἀπὸ τὸ Σύμπαν κατευθύνει στὴν κίνησιν τῆς κοσμικῆς ἀρμονίας.

Διατί δὲν θὰ καταλήξῃ εἰς τὸ ἴδιον συμπέρασμα ὁ παρατηρητής καὶ ἐρευνητής τοῦ ἥμικου κόσμου ποὺ δῇ μέσα εἰς τὴν συνείδησιν μας; Καὶ εἰς τὸν κόσμον τοῦτον εὑρίσκει κίνησιν καὶ ἀρμονίαν καὶ νόμους. Καὶ ἐάν δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρχῃ Σύμπαν χωρὶς Νοῦν, πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρχῃ νόμος χωρὶς νομοθέτην; Διὰ τοῦτο καὶ πολλοὶ Πατέρες

τῆς Ἐκκλησίας καὶ πολλοὶ ἀρχαῖοι καὶ νεώτεροι φιλόσοφοι διά τῆς ἐρεύνης τῆς συνείδησεως ἀνεκάλυψαν τὸν Θεόν. Διὰ τῆς μελέτης τῆς νομοθεσίας τῆς συνείδησεως ἀνῆλθον εἰς τὴν γνῶσιν τοῦ Νομοθέτου. Εἰς τὴν συνείδησιν, εἶπαν καὶ ἔγραψαν, δομιλεῖ ὁ Θεός. Τὴν ὑπαρξίαν την ἀπεδείκνυον διὰ τῆς ὑπάρχεως τοῦ ἀνθρώπου τοῦ σκεπτομένου καὶ συναισθανούμενου τύψιν καὶ ἰκανοποίησιν καὶ ἐνοχὴν καὶ φόβον καὶ εἰρήνην καὶ θάρρος ἀπέναντι τοῦ κόσμου καὶ τοῦ ἔαυτοῦ του διὰ τὰς πράξεις του.

Ποιὸν μπορεῖ νὰ εἶναι τὸ αἴτιον τοῦ ἀγράφου νόμου τῆς συνείδησεως δὲ δόποιος μᾶς προτρέπει εἰς τὴν ἐπιτέλεσιν κάθε καλοῦ ἀτομικῶς καὶ κοινωνικῶς ὀφελίμου καὶ ποὺ ὑποδεικνύει τὴν ἀποφυγὴν κάθε κακοῦ θλαπτικοῦ τῆς κοινωνίας καὶ τοῦ ἔαυτοῦ μας; Εἶπαν δὲν ὁ νόμος αὐτὸς τῆς συνείδησεως εἶναι κατασκεύασμα τοῦ ἔαυτοῦ μας. Εἶναι δημιούργημα τῆς κοινωνίας.

Ἄλλα δὲν προέρχεται ἀπὸ τὸν ἔαυτόν μας. Διότι κανεὶς δὲν δύναται νὰ εἶναι νομοθέτης τοῦ ἔαυτοῦ του. Τὸ τοιοῦτον θὰ ἀπετέλει ὑποκειμενικὴν ἀνισορροπίαν. Ἐάν δὲν μόνος αὐτὸς δὲν γραφεῖ δῆτο προϊὸν τῆς ἐπινοήσεώς μας θὰ ἡδυνάμεθα νὰ τὸν καταργήσωμεν καὶ νὰ τὸν ἔξουδετερώσωμεν. Εἶναι δύμως γεγονός δὲν δὲν μποροῦμεν. Διότι παρουσιάζεται μὲ ἀπόλυτα δικαιώματα εἰς τὴν διακυβέρνησιν τοῦ ἔαυτοῦ μας. Πρᾶγμα ποὺ σημαίνει δὲν δὲν εἶναι δικό μας κατασκεύασμα. Καὶ εἰν' ἀλήθεια δὲν δύναται νὰ μᾶς πιέσῃ νὰ τὸν ὑπακούσωμεν. Δὲν δυνάμεθα δύμως καὶ νὰ ἀποφύγωμεν τὰς συνεπείας τῆς παρακοῆς καὶ ὀσυμφωνίας μας μὲ αὐτόν.

Ἐπίσης δὲν δύναται νὰ ἀποδειχθῇ δὲν προέρχεται ἀπὸ τὴν κοινωνίαν. Διότι ἡ κοινωνία εἶναι ἐρμηνευτής τοῦ νόμου τῆς συνείδησεως δχι ὅμως καὶ νομοθέτης. Οἱ ἀνθρώπινοι νόμοι μποροῦν νὰ ἐπικυρώνουν τὸν νόμον τῆς συνείδησεως. Μποροῦν νὰ τὸν ἐπεξεργασθοῦν, ἀλλὰ δὲν μποροῦν νὰ

τὸν δημιουργήσουν. Ἡ ἐπιδοκιμασία ἡ ἡ ἀποδοκιμασία τῆς κοινωνίας δὲν κάνει τὸ ὄρθον καὶ τὸ ἐσφαλμένον τῆς συνείδησεως. Διότι καποτε ἀκούομεν διαμαρτυρίας ἀπὸ τὴν συνείδησιν καὶ προτροπὰς νὰ μὴ συμφωνήσωμεν μὲ τοὺς νόμους τῆς κοινωνίας, ὅταν αὐτοὶ εἶναι ἐναντίον τοῦ νόμου τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἔχομεν εἰς τοὺς κλασσικούς χρόνους τὸ παράδειγμα τῆς Ἀντιγόνης, ἡ δοπία ἡκουσε τὸν νόμον τῆς συνείδησεως καὶ παρήκουσε τὸν νόμον τῆς πολιτείας ὡς πρὸς τὴν ταφὴν τοῦ ἀδελφοῦ τῆς πολυνίκους. Εἰς τοὺς χριστιανούς ἐπίσης χρόνους ἔχομεν χιλιάδας τοιούτων παραδειγμάτων ἀπὸ τοὺς μάρτυρας τῆς χριστιανικῆς πίστεως, οἱ δοπίοι ἀπέθανον διότι ἡ συνείδησις των διεφώνει πρὸς τοὺς νόμους τῆς κοινωνίας καὶ τοῦ κράτους.

Ἐπειτα, δολοί, λίγο, πολύ, δυνάμεθα νὰ καταλάβωμεν δὲν τὸ ὄρθον εἶναι ὄρθον καὶ ἀν ἀκόμη κανεὶς δὲν τὸ σέβεται. Ὁπως καὶ τὸ ἐσφαλμένον εἶναι ἐσφαλμένον ἔστω καὶ ἀν δῆλος ὁ κόσμος τὸ παραδέχεται ὡς ὄρθον, ἔστω καὶ ἀν κράτη καὶ κυβερνήσεις τὸ υἱοθετήσουν καὶ τὸ περιβάλλουν μὲ τὸ κῦρος τοῦ νόμου των.

Καὶ ἀφοῦ λοιπὸν ἡ φωνὴ τοῦ ἐσωτερικοῦ μας ἐγώ δὲν προέρχεται ἀπὸ τὸν ἔαυτόν μας οὔτε ἀπὸ τὴν κοινωνίαν, καὶ ἀφοῦ τὸ φαινόμενον αὐτὸς εἶναι καθολικὸν καὶ παγκόσμιον εἰς τοὺς ψιθυρισμούς του καὶ τὰς ὑπαγορεύσεις του, πόθεν προέρχεται; Εἶναι φυσικὸν πίσω ἀπὸ τὸ νὰ ὑπάρχῃ πρόσωπον καὶ πίσω ἀπὸ τὴν ὄπόφασιν νὰ ὑπάρχῃ δύναμις, ἀλλὰ καὶ πίσω ἀπὸ τὸν νόμον νὰ ὑπάρχῃ νομοθέτης. Τὸν νομοθέτην αὐτὸν τοῦ ἀγράφου νόμου τῆς συνείδησεως ἡ ἀνθρωπίνη σκέψις συνταυτίζει μὲ τὸν Θεόν.

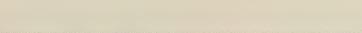
Διότι ἔξετάζουσα ἡ σκέψις μας τὴν συνείδησιν ἀνακαλύπτει καὶ γνωρίζει τὴν σκοπιμότητα τοῦ ρόλου ποὺ παίζει εἰς τὴν ζωὴν μας. Ἄλλ' ἐρωτᾶ: Ποιὸς ἔθεσε τὴν σκοπιμότητα αὐτὴν μέσα μας; Καὶ ὑπεδείχθη δὲν δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ εἶναι δὲν μηδὲν μας τὸ αἴτιον

μήτε καὶ τὸ φυσικὸν καὶ κοινωνικὸν περιβάλλον μας. Τότε ποῖος; Διὰ νὰ καταλήξῃ ἡ σκέψις τοῦ ἀνθρώπου εἰς ἵκανοποιητικὸν συμπέρασμα ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἐκουράσθη, περιεπλανήθη. Ἐξῆται τὴν ἀπάντησιν ἔξω τοῦ ἀνθρώπου, διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ καὶ πάλιν μέσα εἰς τὸν ἄνθρωπον, τοῦ ὅποιού τὸ εἶναι, τὸ στολισμένον μὲ τὴν πραγματικὴν λαμπτόδόν της σκοπιμότητος, ἐθοίθησε τὴν σκέψιν μας νὰ ἀνέλθῃ εἰς τὴν γνῶσιν τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν ζέθεσε μέσα μας τὴν σκοπιμότητα τοῦ ἀγράφου αὐτοῦ νόμου τῆς συνειδήσεως.

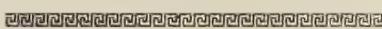
Ο Θεὸς εἶναι δὲ νομοθέτης τοῦ ἀγράφου καὶ τοῦ γραπτοῦ ἥθικοῦ νόμου που διακυβερνᾷ τὴν ζωὴν μας. Αὐτὸς ἐσφράγισε τὴν σκοπιμότητα τῆς ἀνθρωπίνης συνειδήσεως μὲ τὴν σφραγίδα τοῦ φωτὸς τῆς ὑπάρξεως Του. Καὶ τὸ φῶς αὐτὸς πράγματι φαίνεται καὶ ἐν τῇ σκοτίᾳ. «Ἡ σκοτία αὐτὸς οὐ κατέλαβε». Διότι «τὸ γνωστὸν τοῦ Θεοῦ» τὸ κατέχομεν. Τὸ αἰσθανόμεθα. Ζῶμεν μὲ τὴν γνῶσιν αὐτῆν. Κινούμεθα μαζύ της.

Ο Ἀπόστολος Πᾶσιλος ἐρμηνεύει θαυμάσια τὴν ἀλήθειαν αὐτὴν ὅταν λέγῃ εἰς τὴν πρὸς Ρωμαίους ἐπιστολὴν ὅτι ἀπὸ κτίσεως κόσμου ἡ ἀόρατος παρουσία τοῦ Θεοῦ, ἡ ἀτίδιος Αὐτοῦ δύναμις καὶ Θεότης καθορᾶται εἰς τὰ δημιουργήματα καὶ μέσα εἰς τὸν λογισμὸν τοῦ ἀνθρώπου. Μόνον δύσνετοι καρδιαὶ, τονίζει δὲ ὁ Ἀπόστολος, καὶ διαλογισμοὶ σκοτισμένοι καὶ σκέψεις μάταιαι Τὸν ἀρνοῦνται, διότι «φάσκοντες εἶναι σοφοὶ ἐμωράνθησαν».

Ἐπομένως εἶναι ἀνάγκη, Ἐαναγνῶστα μου, τὴν φωνὴν αὐτὴν τῆς συνειδήσεως νὰ τὴν προσέχωμεν διότι εἶναι φωνὴ τοῦ Θεοῦ. «Οσον καὶ δὸν πολλές φορὲς προσπαθοῦμεν νὰ μὴ τὴν ἀκούωμεν, δόσο καὶ ἀν ἐπινοοῦμεν μέσα διὰ νὰ ἐμποδίζουν τὸ ἀκουσμά της, ὅμως κάποτε θὰ τὴν ἀκούσωμεν. Καὶ μετά τὴν κατάστασιν τῆς πωρώσεως θὰ ἐπακολουθήσῃ κατάστασις δικαιοσύνης που ἀποκαθιστά τὴν φωνὴν τὴν συνειδήσεως, τὴν δποίαν ἐπροσπαθήσαμεν νὰ καταπιέ-

“Οσοι μελετοῦν τὸ Περιοδικόν μας καὶ ὡφελοῦνται ἀπὸ αὐτό² ἄς ἐργασθοῦν νὰ ἐγγράψουν συνδρομητάς εἰς αὐτό.

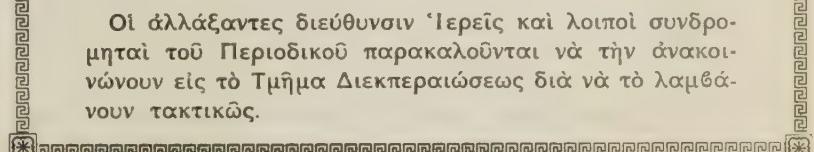

σωμεν τόσον ὥστε νὰ τὴν ἔξουδετερώσωμεν. Ἐπιστρέφει ἡ φωνὴ αὐτῆς. Διότι εἶναι νόμος τοῦ Θεοῦ. «Οπως δὲ γραπτὸς εἶναι ἀποτέλεσμα ἀποκαλύψεως γενικῶς τῆς θουλῆς τοῦ Θεοῦ, ἔτσι καὶ ὁ ἀγραφὸς νόμος εἶναι ἀποκαλύψις τῆς θουλῆς τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν καθένα χωριστά. Τὸ μέλλον μας ἔξαρται ἀπὸ τὸν σεβασμὸν μας πρὸς τὴν γραπτὴν καὶ ἀγραφὸν αὐτὴν νομοθεσίαν τοῦ Θεοῦ.

‘Ως Χριστιανοί κατέχομεν τὸ ἄκρον ὀπων τῆς ἡθικῆς νομοθεσίας. Δὲν ὑπάρχει ἡθικὴ τελείωτης ὑπερτέρα τοῦ Εὐαγγελικοῦ Νόμου. Διὰ τοῦτο καὶ ἡ εὐθύνη μας εἶναι μεγαλυτέρα. Πρὸ τοῦ Θείου Κριτήριου δὲν θὰ φέρωμεν τίποτε ἀλλο παρὰ τὸν ἔσωτόν μας παραβάτην ἡ ἐφαρμοστὴν τοῦ νόμου τούτου. ‘Ἄς προσφέρωμεν τὴν ζωὴν μας, τὴν σκέψιν μας, τὰ ἔργα μας, ὥστε νὰ μειωθῇ τὸ βάρος τῆς παραβολισεως καὶ νὰ αὐξηθῇ ἡ χάρις τῆς ἐφαρμογῆς.

Εἶναι καθῆκον ὅλων τῶν ‘Ιερέων τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς νὰ ἐγγραφοῦν εἰς τὸ Περιοδικὸν αὐτῆς «ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ» καὶ νὰ ἐγγράφουν εἰς αὐτὸν συνδρομητὰς ἐκ τοῦ Ποιμνίου των.

Οι ἀλλάξαντες διεύθυνσιν ‘Ιερεῖς καὶ λοιποὶ συνδρομηταὶ τοῦ Περιοδικοῦ παρακαλοῦνται νὰ τὴν ἀνακοινώνουν εἰς τὸ Τμῆμα Διεκπεραιώσεως διὰ νὰ τὸ λαμβάνουν τακτικῶς.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΥΜΝΟΛΟΓΙΑΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ (Συνέχεια ἐκ τῆς 5ης σελίδος)

‘Ωδὴ Θ’.

«Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε, παράδεισος, ἀγεωργήτως βλαστήσασα Χριστόν, ὑφ’ οὐδὲ τὸ τοῦ Σταυροῦ ζωηφόρον ἐν γῇ πεφυτούργηται δένδρον· δι’ οὐδὲν ύψουμένου, προσκυνοῦντες αὐτὸν σὲ μεγαλύνομεν.»

Ἐρμηνεία

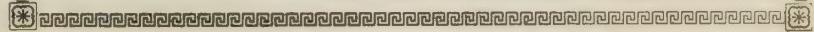
Ἐσαι, δὲ Θεοτόκε, ὁ νοητὸς καὶ συμβολικὸς παράδεισος. “Οπως εἰς ἑκεῖνον τὰ δένδρα δὲν ἔφυτεύθησαν ὑπὸ γεωργοῦ, ἀλλ’ ὑπ’ αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ, τοιουτοτρόπως καὶ οὐ ἐθλάστησας, ἥτοι ὑπερφυσικῶς ἔτεκες τὸν Χριστόν, ὑπὸ τοῦ δποίου ἔφυτεύθη ἐν τῇ γῇ τὸ ζωωποὶδν ξύλον τοῦ Σταυροῦ. Κατὰ τὴν ὑψωσιν δὲ τούτου σήμερον, προσκυνοῦντες Αὐτόν, τὸ μεγαλεῖν καὶ τὴν δόξαν Σου ἀναμέλπομεν.

Ἐιρμὸς ἄλλος

«Ο διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου τῷ γένει προσγενόμενος θάνατος διὰ Σταυροῦ κατάργηται σήμερον· τῆς γὰρ προμήτορος ἡ παγγενής κατάρα διαλέλυται τῷ θλαστῷ τῆς ἀγνῆς Θεομήτορος· ἦν πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν ούρανῶν μεγαλύνουσι.»

Ἐρμηνεία.

‘Ο θάνατος, δὲ δποῖος ἐπειθήθη εἰς τὸ ἀνθρώπινον γένος ἔνεκα τῆς βρώσεως τοῦ ξύλου τῆς γνώσεως, ἔχει καταργηθῆ σήμερον διὰ τοῦ Σταυροῦ. Διότι ἡ κατάρα τῆς προμήτορος Εὔας, ἡ μεταδοθεσία εἰς δόλον τὸ ἀνθρώπινον γένος, διελύθη, ἔξελιπε, διὰ μέσου τοῦ θλαστοῦ τῆς ἀγνῆς Θεομήτορος, ἥτοι τοῦ Χριστοῦ. Τὴν δποίαν δόλαι αἱ ἀγγειλικαὶ καὶ οὐράνιαι δυνάμεις μεγαλύνουσι.

Ἡ Καταγωγὴ τῆς Ζωῆς καὶ τοῦ Ἀνθρώπου

Ἡ Ἀρχὴ τῆς Ζωῆς

Ἡ ἀρχὴ τῆς ζωῆς καὶ ἡ ἀνάπτυξις της εἶνε ζήτημα ζωτικὸν δι’ δλους μας. Καὶ αἱ διδασκαλίαι τῆς Πίστεως μᾶς λέγουν ὀρισμένη θετικὰ πράγματα περὶ τῆς καταγωγῆς τῆς ζωῆς. Τὸ πρῶτον κεφόλαιον τῆς Γενέσεως λέγει ὅτι ὁ Θεὸς ἐδημιούργησε τὸν φυτικὸν κέρσμον καὶ τὰ διάφορα γένη καὶ εἶδη τῶν ζώων καὶ, τελευταῖον, ἐπλασεν ἔνα ἄνδρα καὶ μίαν γυναῖκα κατὰ ἔνα τρόπον πολὺ διαφορετικὸν παρ’ ὅτι ἐπλασεν ἄλλας ὑπάρξεις ἢ πράγματα.

Ἡ ἐπιστήμη γνωρίζει σήμερον 3 πράγματα μὲν θεωρικά. Πρῶτον ὅτι ἡ ζωὴ δὲν ὑπῆρχε πάντοτε ἐπὶ τῆς γῆς:—εἶχε δηλαδὴ ἀρχὴν. Δεύτερον, ὅτι κάθε ζῶσα ὑπαρξίας προέρχεται ἀπὸ μιάν ἄλλην ὑπαρξίν προικισμένην μὲν ζωὴν. Καὶ τρίτον, ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἔζησεν ἐκατοντάδας χιλιάδας χρόνων. Ἡ Γεωλογία καὶ ἡ Παλαιοντολογία ἀποδεικνύουν ὅτι ἡτο καρὸς κατὰ τὸν ὅποιον ἡ ζωὴ δὲν ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ οὔτε ἡμιποροῦσε νὰ ὑπάρχῃ. Πιστοποιοῦν δηλαδὴ μετὰ θεωρικής, ὅτι ὑπῆρχε μιὰ «ἄζωϊκη» περίοδος.

Ἡ ἀνάπτυξις τῆς ζωῆς ὀπωσδήποτε φθάνει εἰς τὴν ὑψίστην τελειότητά της μὲ τὸν ἄνθρωπον. Καὶ ὁ ἄνθρωπος πρέπει νὰ ἔχῃ μίαν διακεκριμένην θέσιν εἰς τὰ σχέδια τῆς δημιουργίας: μιὰν θέσιν ἀρμόζουσαν εἰς τὴν τάξιν του, εἰς τὴν νοητικότητά του καὶ εἰς τὴν δύναμίν του ἐπὶ δλων τῶν δημιουργημένων ὑπάρξεων καὶ πραγμάτων.

Τί Εἶνε ὁ Ἀνθρωπος καὶ Ἀπὸ Ποῦ Ἐρχεται

Ο ἄνθρωπος ἔξετάσθηκε καὶ ἔξετάζεται καθημέραν ἀπὸ πολλοὺς ἐπιστήμονας κάθε κλάδου καὶ κάθε ἀναπτύξεως. Καὶ δικαίως ἔξετάζει ἀναλόγως μὲ τὰς ἴδιας του σκέψεις. Ἄλλοι τὸν ὀνόμασαν «Γιὸν Θεοῦ, θασιλέα τῆς κτίσεως, μικρόκοσμον, δόξαν, καὶ θαῦμα τοῦ σύμπαντος» καὶ ἄλλοι τὸν εἰπον «ζῶον τὸ ὅποιον γνωρίζει νὰ

κάμνη ἐργαλεῖα, ζῶον τὸ δόποιον ἥμπορεῖ νὰ γελᾷ, τέλειον πίθηκον» κλπ.

Ἡμεῖς δημοσιεύμεθα ὅτι ὁ Θεὸς εἶνε ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος τοῦ ἄνθρωπου, δόποιος ἀποτελεῖται ἀπὸ ὄλικὸν σῶμα καὶ ἀπὸ πνευματικήν, ἐλευθέραν, ὑπεύθυνον καὶ, συνεπῶς, ἀθάνατον ψυχήν. «Ολοὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ ὅποιοι ἦλθον μετὰ τὸν Ἀδάμ καὶ τὴν Εὕαν, ὅλοι δοσι ζοῦν σήμερον καὶ δοσι θὰ ζήσουν μετὰ ταῦτα, κατάγονται ἀπὸ τὸ ἀρχικὸν καὶ μόνον Ζεῦγος.

Τί Λέγει ἡ ἐπιστήμη περὶ τῆς Καταγωγῆς τοῦ Ἀνθρώπου

Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς καταγωγῆς τοῦ ἄνθρωπου ἔνας ἀπὸ τοὺς καλυτέρους ἐπιστήμονας, ὁ Quatrefage, εἶπε τὰ ἔξῆς χαρακτηριστικά: «Οταν εὑρίσκωμαι ἐνώπιον προθλημάτων, τὰ δόποια οὔτε τώρα, οὔτε αύριον, οὔτε ποτὲ ἵσως δὲν θὰ λυθοῦν ἐπὶ τῆς γῆς, δὲν διστάζω νὰ εἴπω ἐλεύθερα τὸ δὲν εἰναι εὐρω. Διὰ τὸν ἴδιον λόγον εἰς ἔκεινους οἱ δόποιοι μὲν ἐρωτοῦν ἐπὶ τοῦ προθλημάτος τῆς καταγωγῆς μας δὲν διστάζω νὰ ἀπαντήσω ἐν δύναμι τῆς ἐπιστήμης: δὲν εἰναι εὐρω.»

Ἡ ἀπάντησις αὐτὴ δὲν ἥμπορει ἵσως νὰ μεταβληθῇ καὶ σήμερον ἀκόμη παρ’ ὅλας τὰς προδόους. Κάθε ἄνθρωπολόγος θὰ συμφωνήσῃ μὲ τὸν ὃς ἀνω ἐπιστήμονα καὶ ποτὲ δὲν θελήσῃ νὰ ἔξετάσῃ τὸν ἄνθρωπον ὑλιστικῶς.

Οι περισσότεροι ἀπὸ τοὺς ἐπιστήμονας συμφωνοῦν ἐπὶ τῶν ἔξῆς ἀληθειῶν: ὅτι δικαίως ἄνθρωπος δὲν ὑπῆρχε πάντοτε ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ὅτι μακραὶ γεωλογικαὶ περίοδοι εἶχον περάσει πρὸ τῆς ἐμφανίσεως του. Ο ἄνθρωπος κατέχει τὴν ἀνωτάτην θέσιν εἰς τὸ ζωϊκὸν θασίλειον. Τὸ ἴδιαιτερόν του πριόμιον εἶνε πέραν κάθε διαμφισθητήσεως· ἀναγνωρίζεται τοῦτο de facto ἀπὸ δλους τοὺς ἀνθρωπολόγους.

«Ολοὶ οἱ ἄνθρωποι εἶνε ἀπὸ τὸ ίδιον γένος» ὑπάρχει ἐν μόνον ἀν-

θρώπινον γένος, τὰ δὲ γεγονότα κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἡτον ἀποδεικνύουν ὅτι ἡ Κεντρικὴ Ἀσία ἦτο τὸ λίκνον τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. Ὁμιλούσαν τὴν ἴδιαν γλώσσαν, εἶχον τὴν ἴδιαν θρησκείαν, ἐλάττερον τοὺς ἴδιους θεούς. Σὺν τῷ χρόνῳ ἡ ναγκάσθησαν δημος νὰ μεταναστεύσουν εἰς ἄλλα ἐδάφη, ἄλλοι εἰς τὰς Βαλτικὰς χώρας, ἄλλοι εἰς τὴν Σιθηρίαν καὶ Ἀλάσκαν καὶ κατόπιν εἰς τὰς "Ἀνδεις τῆς Περουθίας καὶ τῆς Χιλῆς κλπ.

Περὶ τῆς Σωματικῆς Καταγωγῆς τοῦ Ἀνθρώπου

Ἄτυχεῖς φιλόσοφοι, ώς δι Βικηνορ, εἶπον ὅτι δικαίωμας, κατὰ τὸ σωματικὸν καὶ κατὰ τὸ πνευματικὸν του μέρος, εἶνε ἐν ἀπλοῦν χημικὸν προϊόν τῆς ὅλης. Ἄλλα τὸ θέσαιον εἶνε ὅτι δικαίωμας, ἔκαμεν δῆλα τὰ ἄλλα ἀπλῶς μὲ μίαν πρᾶξιν Του «γενηθῆτω», εἶπε καὶ ἔγιναν. Τὸν ἄνθρωπον δημοσιεύει ἐπλασε μὲ μίαν ἰδιαίτερην πρᾶξιν, ἀλλὰ ἔπειτα ἀπὸ μιάν πανηγυρικήν, τρόπον τινά, διάσκεψιν: «Ποιήσωμεν ἄνθρωπον κατ’ εἰκόνα καὶ δημοίωσιν ἡμῶν», εἶπεν δικαίωμας προτοῦ κάμη τὸν ἄνθρωπον.

Κατὰ ταῦτα δικαίωμας δικαίωμας τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ γῆν καὶ ἐνεφύσησεν εἰς τὸ πρόσωπόν του «πνοὴν ζωῆς» καὶ δικαίωμας ἔγινε μιὰ «ζῶσα ψυχή». Αὐτὴ εἶνε ἡ ἔκθεσις τὴν δοποῖαν ἡ Αγία Γραφὴ δίδει περὶ τῆς δημιουργίας τοῦ ἄνθρωπου, τοῦ «θασίλεως τῆς κτίσεως», δημοσιεύει πότε τὸν ἀποκαλεῖ δι Ψαλμούδος Δαβίδ. Καμμία ἐπιστήμη δὲν ἥμπορει κατ’ ἄλλην ἔννοιαν νὰ ἔξετάσῃ τὸν εἰερούς αὐτούς λόγους. Καὶ δικαίωμας, δημοσιεύεις, ἥμπορει νὰ θαδίζῃ καλλιτερεύων σωματικῶς καὶ πνευματικῶς καὶ ψυχικῶς, εἰς τὰς ἐπερχομένας γενεάς, γνωστῆς οὐσίας τῆς ρήσεως τοῦ Χριστοῦ: «Γίνεσθε τέλειοι.»

Γ. Π.

Έκκλησιαστική Κίνησις

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Την 12ην Αύγουστου δε Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος ήμων κ. κ. Μιχαήλ, συνοδευόμενος ύπό τού Αρχιδιακόνου κ. Νεοφύτου Σπυρογιανάκη, έφθασσεν εἰς τὴν πόλιν Κλήβελαντ διόπου προσεκλήθη διὰ νὰ ἀνοίξῃ καὶ εὐλογήσῃ τὸ Συνέδριον τῆς Ἀχέπα. Εἰς τὸν σταθμὸν ἐγένετο δεκτὸς ύπό τοῦ Ιερατ. Προϊσταμένου τῆς Κοινότητος καὶ ἀντιπροσώπων τῆς Ἀχέπα καὶ τῆς Κοινότητος. Τὸ ἐσπέρας ἐτελέσθη Ἐσπερινὸς χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου τὴν δὲ ἐπομένην ἐτελέσθη εἰς τὸ PUBLIC AUDITORIUM ἡ Θεία Λειτουργία τῇ συμμετοχῇ πολλῶν Ιερέων καὶ πολυφώνου χορωδίας. Παρηκολούθησαν τὴν Ιεράν Λειτουργίαν καὶ τὸ κήρυγμα τοῦ Σεβασμιωτάτου χιλιάδες Ομογενῶν, μελῶν τῆς Ἀχέπα προσελθόντες ἀπὸ παντοῦ διὰ τὸ Συνέδριον. Κατὰ τὸ ἀνοιγμα τοῦ Συνεδρίου ως καὶ κατὰ τὸ ἐπίσημον Δεῖπνον δε Σεβασμιώτατος προσεφώνησε τὴν Ὁργάνωσιν όμιλσας καὶ Ἐλληνιστὶ καὶ Ἀγγλιστὶ ἐμποιήσας βαθυτάτην ἐντύπωσιν εἰς τὸ πολυπλήθες ἀκροατήριον.

—Ο Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Νύσσης κ. Γερμανὸς τὴν Κυριακήν, δην Αύγουστου 1950, ἔορτὴν τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος ἐτέλεσε τὴν Θείαν Λειτουργίαν ἐν τῷ ἐορτάζοντι Ι. Ναῷ τῆς Κοινότητος Κορώνας Νέας Υόρκης καὶ ώμισε καταλλήλως συγχαρεῖς καὶ τὸν Ιερατ. Προϊστάμενον, τὸ Εκκλησιαστικὸν Συμβούλιον καὶ τὴν Φιλόπτωχον Ἀδελφότητα.

—Την 13ην Αύγουστου ἐλειτούργησε καὶ ώμιλησε ἐν τῷ ἐν Φιλαδελφείᾳ Ι. Ναῷ τοῦ Εύαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, ἔχειροθέτησε δὲ καὶ ἀναγνώστας. Τὸ ἀπόγευμα τῆς ιδίας ημέρας ώμιλησεν ἀπὸ τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ μὲ θέμα: Πῶς αἱ σκέψεις ἐπενεργοῦν ἐπὶ τοῦ σώματος.

—Την 14ην ιδίου εἶχε σύσκεψιν μετὰ μελῶν Κυπριακῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Νέας Υόρκης.

—Τὴν 15ην ἰδ. μ. ἔορτὴν τῆς Παναγίας, ἐλειτούργησε καὶ ώμιλησεν ἐν τῷ ἐορτάσαντι Ι. Ναῷ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου ἐν Μπρούκλιν Νέας Υόρκης.

—Τὴν 20ην ιδίου ἔχοροστάτησεν ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ναῷ τῆς Ἀγίας Τριάδος ἐν Νέᾳ Υόρκῃ ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ 40ημέρου Μνημοσύνου τοῦ Λαζ. Παντελίδου κληροδοτήσαντος διάφορα ποσά εἰς διαφόρους Ὁργανώσεις μας καὶ Ι. Ναούς καὶ Σχολεία.

ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟΝ ΤΜΗΜΑ

—Τὴν 19ην Ιουλίου συνῆλθεν εἰς πόλιν συνεδρίαν ἡ νεωστὶ καταρτισθεῖσα Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ τῶν Ἐλληνικῶν Ορθοδόξων Κατηχητικῶν Σχολείων ἀμερικῆς ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Νύσσης κ. Γερμανοῦ. Κατ' αὐτὴν

ἀνεπτύχθησαν αἱ ἀπόψεις τῆς Ιερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς διὰ τὴν ἀνάγκην τῆς ἀναδιογανώσεως τοῦ Κατηχητικοῦ ἔργου καὶ συνεζητήθησαν τὰ προβλήματα τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ καὶ τῶν ἐφοδίων τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων.

Συμφώνως πρὸς τὰς ληφθείσας ἀποφάσεις, ἥρχισεν εὐθὺς ἡ ἀναθεώρησις τεσσάρων ἐκ τῶν ἐν χορήσει μέχρι τοῦδε Μεθοδικῶν Βοηθημάτων καὶ ίσαριθμῶν Παιδικῶν Κατηχητικῶν Λευκωμάτων, πρὸς χορήσιν τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων κατὰ τὸ πρῶτον τετράμηνον τοῦ ἐπὶ θύραις σχολικοῦ ἔτους. Ἡδὴ ἐκτυποῦνται καὶ θὰ είναι ἔτοιμα πρὸς διάθεσιν ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαημέρου τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου.

Ἐν τῷ μεταξὺ καταρτίζεται νέον ἀναλυτικὸν πρόγραμμα τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων, προετοιμάζονται δὲ ἀνάλογα Κατηχητικὰ Βοηθημάτα, τὰ ὅποια θὰ τεθοῦν ἐν χορήσει

Ἐπὶ τοῦ Πιεστηρίου

ΕΚΛΟΓΗ ΕΠΙΣΚΟΠΩΝ

Καθ' ἄ τηλεγραφικῶς ἀνεκοίνωσεν ἡ Α. Θ. Παναγιότης ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. κ. Ἀθηναγόρας πρὸς τὸν Σεβασμιώτατον Αρχιεπίσκοπον ήμων κ. κ. Μιχαήλ, ἡ Ιερά Σύνοδος, ἐν συνεδρίᾳ αὐτῆς τὴν 31ην Αύγουστου, ἔξελεξεν Ἐπίσκοπον Ἐλαίας τὸν Διευθυντὴν τοῦ Ὁρθοδόξου Παρατηρητοῦ Ἀρχιμ. Ἀθηναγόραν Κοκκινάκην, Ιερατικὸν Προϊστάμενον τῆς Κοινότητος Ἀγίου Δημητρίου Αστορίας, Ἐπίσκοπον Ναζιανζοῦ τὸν Διευθυντὴν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Ἀρχιμ. Ιεζεκιὴλ Τσουκαλᾶν καὶ Ἐπίσκοπον Μιλήτου τὸν Ἀρχιμ. Ἰάκωβον Κουκούζην, Ιερατικὸν Προϊστάμενον τοῦ Εύαγγελισμοῦ τῆς Βοστώνης.

Ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος ἀνεκοίνωσεν αὐθημερὸν πρὸς τοὺς εἰρημένους Ἐπισκόπους τὴν ἐκλογὴν αὐτῶν καὶ ηύχθη πρὸς αὐτοὺς πᾶσαν εύδοκιμησιν.

Ο ἐψηφισμένος Ἐπίσκοπος Μηλήτου Ἰάκωβος διὰ Συνοδικῆς Πράξεως διωρίσθη Σχολάρχης τῆς Ιερᾶς Θεολογικῆς Σχολῆς Χάλκης. Τηλεγραφικῶς ἀπεδέχθη τὴν ἐκλογὴν αὐτοῦ ως καὶ τὸν διορισμὸν ως Σχολάρχου, εὐχαριστήσας τὴν Μ. Ἐκκλησίαν.

Ωσαύτως τηλεγραφικῶς ηύχαριστησαν διὰ τὴν ἐκλογὴν αὐτῶν οἱ Ἐπίσκοποι Ἐλαίας καὶ Ναζιανζοῦ.

Ἡ χειροτονία τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Περιοδικοῦ μας ἐγένετο χθές, 14ην Σεπτεμβρίου, εἰς τὸν Καθεδρικὸν Ναόν, τὸν ὅποιον κατέκλυσαν υπὲρ τὰς δύο χιλιάδας πιστοῖς, μεθ' ὃν ὁ Πρεσβευτὴς κ. Α. Κύρου, ὁ Γενικὸς Πρόξενος κ. Α. Πούμπουρας, ὁ κ. Γ. Γκάδος, Πρόξενος, οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Ἐπισκοπικῆς Ἐκκλησίας, ὁ Ἐπίσκοπος Νέας Υόρκης Donegan, ὁ Ἐπίσκοπος τῆς Λόγκ "Αἴλαντ De Wolfe, ὁ Διευθυντὴς τοῦ Γενικοῦ Θεολογικοῦ Σεμιναρίου τῆς Νέας Υόρκης M. Stewart, Καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου Columbia, ὁ Ρώσσος Πρωθιερεὺς Γεώργιος Φλορόσκη, καθηγητής, καὶ πολλοὶ Κληρικοὶ ήμέτεροι καὶ ξένοι.

Ἡ χειροτονία τοῦ Ἐπισκόπου Ναζιανζοῦ Ιεζεκιὴλ ὡρίσθη τὴν προσεχῆ Κυριακήν, 17ην Σεπτεμβρίου. Τὰ τῆς χειροτονίας καὶ τῶν δύο Ἐπισκόπων θὰ καταχωρήσωμεν εἰς τὸ προσεχές.

από τοῦ ἐρχομένου Φεβρουαρίου καὶ θὰ ἀντικαταστήσουν βαθμηδὸν τὰ παλαιά.

Παραλλήλως, τὸ Κατηχητικὸν Τμῆμα φροντίζει διὰ τὴν ἔξασφάλισιν μιᾶς εὐθηνῆς ἐκδόσεως τῆς Κανῆς Διαθήκης εἰς τὸ Ἑλληνικὸν πρωτότυπον κείμενον καὶ εἰς Ἀγγλικὴν μετάφρασιν πρὸς χρῆσιν τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων καὶ τῶν εὐσεβῶν ὄμογενῶν.

—Διευθυντής τοῦ παρὸν τῇ Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῇ Τμῆματος τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων διωρίσθη ὁ κ. Φωκᾶς Ἀγγελάτος, ἀπόφοιτος τῆς Θεολογ. Σχολῆς τοῦ ἐν Ἀθήναις Πανεπιστημίου καὶ εἰδικευθεὶς ἐνταῦθα μὲ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων διὰ σπουδῶν ἀνωτέρων.

ΟΜΙΛΙΑΙ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ ΚΟΥ ΙΩΣΗΦ ΚΟΛΛΙΑ

—Τὴν 16ην Ἰουλίου ὡμίλησεν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν «Κοίμησις τῆς Θεοτόκου» τοῦ Μάντζεστερ μὲ θέμα: Γιατὶ οἱ Ἀπόστολοι ὑπῆρξαν «Φῶς τοῦ Κόσμου».

—Τὴν 23ην τοῦ ίδιου μηνὸς ὡμίλησεν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν «Ἀγιος Γεώργιος» τοῦ Σκενέκτατι μὲ θέμα: «Ο πιστεύων ἀνθρωπος».

—Τὴν 30ην τοῦ ίδ. μ. ὡμίλησεν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τῆς Κοινότητος Μάουντ Βέρον.

—Τὴν 13ην Αὔγουστου ὡμίλησε πρὸς τὰ μέλη τῶν Συλλόγων Κορινθίων καὶ Καλαθρυτινῶν εἰς τὸ Πάρκ τῆς Ἀστορίας.

—Τὴν 15ην ίδιου μηνὸς ὡμίλησεν εἰς τὸ Μάντζεστερ μὲ θέμα: «Ἡ Παρθένος Μῆτηρ τοῦ Κόσμου».

—Τὴν 19ην ὡμίλησεν εἰς τὸν Μέγαν «Ἐσπερινὸν τῆς ἕορταζούσης Κοινότητος «Κοίμησις τῆς Θεοτόκου» τοῦ Μάντζεστερ μὲ θέμα: «Ἡ Θεομήτωρ προστάτις τῶν πονεμένων τῆς ζωῆς».

—Μετὰ τὸν «Ἐσπερινὸν ὡμίλησε πρὸς τοὺς γονεῖς καὶ τὴν νεολαία τοῦ Μάντζεστερ μὲ θέμα: «Ἡ ἀξία τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ ἡ Νέα γενεά».

—Τὴν 20ην ὡμίλησε κατὰ τὴν Θείαν Λειτουργίαν μὲ θέμα: «Ἡ Θεοτόκος καὶ ἡ Ἑλλάς».

ΔΙΟΡΙΣΜΟΙ ΚΑΙ ΜΕΤΑΘΕΣΕΙΣ

Διωρίσθησαν οἱ κάτωθι Ἱερεῖς εἰς τὰς ἔξης Κοινότητας: Ὁ Αἰδ. Γεώργιος Παπαδέας εἰς τὴν Κοινότητα Χέμοτετ, Λ. Ι., ἐκ τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ Νέας Υόρκης.

Ὁ Αἰδ. Κωνσταντίνος Καζάνας εἰς τὸν Καθεδρικὸν Ναὸν Βοηθός, ἐκ τοῦ Ἡγ. Κωνσταντίνου Μπρούκλυν.

Ὁ Αἰδ. Ἰωάννης Ζανέτος εἰς τὸν «Ἀγιον Κωνσταντίνον Μπρούκλυν, ἐκ τοῦ Ἡγίου Σπυρίδωνος Νέας Υόρκης.

ΟΙΚΟΥΜ. ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Κατὰ τὰς τελευταίας συνεδρίας τῆς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου ὑπὸ τὴν προεδρείαν τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Πατριάρχου συνεζητήθη καὶ ἀπεφασίσθη ἡ πλήρωσις τῆς Μητροπόλεως Καρπάθου καὶ Κάσσου. Γενομένων κανονικῶν ψήφων ἔξελέγη Μητροπολίτης Καρπάθου καὶ Κάσσου δι Πρωτοσύγκελος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ρόδου Ἀρχ. Ἀπόστολος Παπαϊωάννου. Ἐπέστησης συνεζητήθη καὶ ἡ πλήρωσις τῆς Μητροπόλεως Λέρου καὶ Καλύμνου καὶ γενομένων κανονικῶν ψήφων ἔξελέγη Μητροπολίτης Λέρου καὶ Καλύμνου δι Μητροπολίτης Νεοκαισαρείας Χρυσόστομος Κορωναῖος Σχολάργης τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Χάλκης. Εἰς ἀντικατάστασίν του ἐν τῇ Σχολῆ ἀνέλαβε προσωρινῶς τὴν Σχολαρχείαν δι Σεβασμ. Μητροπολίτης Προύσης κ. Πολύκαρπος.

ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Κατ’ ἀπόφασιν τοῦ Πατριάρχου προήχθη δι Αρχιδιάκονος τοῦ Θρόνου Ἀλεξανδρείας Φώτιος Κουμίδης εἰς Πρεσβύτερον, χειροτονηθεὶς ὑπὸ τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Χριστοφόρου, δοτις καὶ ἀπένειμε τῷ χειροτονηθέντι μετά ταῦτα τὸν τίτλον τοῦ Ἀρχιμανδρίτου, διώρισε δὲ αὐτὸν προϊστάμενον τοῦ Πατριαρχικοῦ Ναοῦ τοῦ Ἡγίου Σάββα, ἐν Ἑλεξανδρείᾳ.

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΣΙΝΑ

Καθ’ ἀναγράφουν αἱ ἐφημερίδες ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἀποστολὴ

ἔξ Ἀμερικανῶν καὶ Αιγυπτίων ἡ ἐργαζομένη ἀπὸ μηνῶν εἰς τὴν Βιθλιοθήκην τῆς ἐν τῷ Ὁρει Σινᾶ Ἱερᾶς Μονῆς τῆς Ἀγίας Αἰκατερίνης ἀνέῳρε σπανιώτατον χειρόγραφον ἐκ δέρματος δορκάδος εἰς τὴν Ἑλληνικὴν καὶ Συριακὴν γλώσσαν. Τὸ χειρόγραφον θεωρεῖται ὅτι ἀνήκει εἰς τὸν τρίτον μετά Χριστὸν αἰώνα. Εἰς τὸ ἵδιον χειρόγραφον ὑπάρχει μετάφρασις Βιθλίων τῆς Ἀγίας Γραφῆς εἰς τὴν Ἀραβικὴν γλώσσαν. Εἰς τὰ περιθώρια τῶν σελίδων ἔξιστοροῦνται θίοι διαφόρων Ἀγίων. Καθ’ ἀπελόγισαν οἱ Ἀρχαιολόγοι πρόκειται περὶ σπανιωτάτου χειρογράφου ἡ ἀξία του διόπιστον ὑπερβαίνει πᾶσαν διατίμησιν. Κατὰ τὴν συμφωνίαν μεταξὺ Ἀρχιεπισκοπῆς Σινᾶ καὶ τῆς Ἀρχαιολογικῆς ἀποστολῆς δύο μόνον ἀντίγραφα τῶν χειρογράφων θά δημοσιευθοῦν. Τὸ μὲν θά ἀνήκῃ εἰς τὴν Βιθλιοθήκην τοῦ Κογκρέσου τῆς Ἀμερικῆς καὶ τὸ ἔτερον εἰς τὴν Βιθλιοθήκην τοῦ ἐν Ἑλεξανδρείᾳ Πανεπιστημίου Φαρούκ.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Δημοσιεύεται ἐν τῇ «Ἐκκλησίᾳ», ἐπισήμῳ ὄργανῳ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος πολυσελίδος κατάλογος τῶν διαφόρων εἰδῶν διὰ τῶν δοπίων δι οργανισμὸς τῶν ἀνὰ τὸν Κόσμον Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν καὶ οἱ ομολογιῶν ἐπῆλθεν ἀργαδὸς εἰς τὰς δυσκόλους περιστάσεις τῆς Ἑλλάδος. Τῆς μακρᾶς ταύτης ἔκθεσεως ἀκολουθεῖ σημείωσις ἀπὸ μέρους τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Βοηθείας καὶ Σχέσεων μετά τῶν Ξένων Ἐκκλησιῶν, καθηγοῦ κ. Ἀμίλκα Ἀλιβιζάτου ἔχουσα ὡς ἔξῆς:

«Ως εἶναι φανερὸν ἐκ τῆς ὡς ἀνω ἔκθεσεως ἡ εἰς χρῆμα καὶ εἴδη συνδρομὴ τῶν Ξένων Ἐκκλησιῶν πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος καὶ δι’ αὐτῆς εἰς τὸν πεντάμενον κατὰ τὸ πλεῖστον κλῆρον αὐτῆς καὶ τὸν ἐλληνικὸν λαὸν ἀνῆλθε καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο εἰς πραγματικὴν ἀξίαν πολλῶν δισκατομμυρίων δραχμῶν, δυσκόλως ὑπολογιζομένην κατ’ ἀκριβείαν, ἐάν μαλιστα συνυπολογισθοῦν καὶ

τά καθ' δόδον εύρισκόμενα εῖδη βοηθείας καὶ τὰ ἀποσταλησόμενα.

'Η εὐγνωμοσύνη τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὰς ξένας Ἐκκλησίας διὰ τὴν ἐπιδειχθεῖσαν χριστιανικωτάτην ταύτην διάθεσιν εἶναι μεγίστη καὶ δὲν παρελήφθη ἡ κατὰ καιρούς ἔκφρασις ταύτης πρὸς τὰς τόσον χριστιανικῶς βοηθούσας ἀδελφάς Ἐκκλησίας.

'Η κατὰ καθῆκον δημοσίευσις τῆς ἑκθέσεως ταύτης κατ' ἔξακολουθησιν τῶν ἀπὸ 30 Ἰανουαρίου 1947, 18 Ὁκτωβρίου 1948 καὶ 31 Δεκεμβρίου 1949 ἑκθέσεων, δὲν παρέχει μόνον λεπτομερῆ εἰκόνα τῆς παρασχεθείσης βοηθείας ἀλλὰ καὶ ἀποτελεῖ εὐκαιρίαν διμολογίας τῆς παρεχομένης βοηθείας καὶ ἔκφρασεως τῆς βαθυτάτης εὐγνωμοσύνης τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ, πρὸς τε τὰς δωρητρίας Ἐκκλησίας καὶ πρὸς ἓνα ἔκαστον τῶν πιστῶν αὐτῶν, οἵτινες μετ' εἰλικρινοῦς χριστιανικῆς διαθέσεως προσφέρουν τὸν δεσμῶν αὐτῶν χάριν τῶν δεινοπαθούντων ἀδελφῶν αὐτῶν Ἐλλήνων.

Περιπτὸν νὰ τονίσωμεν δtti ἡ ἑδηλούμενή αὕτη ἀλληλεγγύη μεταξὺ τῶν Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν, εἴτε ὡς διδουσῶν, εἴτε ὡς λαμβανουσῶν, ἀποτελεῖ τὸ ἄριστον δεῖγμα τῆς διατηρήσεως ἀκμαίας τῆς συνειδήσεως τούτων καὶ τοῦ πληρώματος αὐτῶν ὡς πρὸς τὴν ἀπόλυτον ἰσχὺν καὶ ἀξίαν τῆς πρώτης καὶ κυρίας ἐντολῆς τοῦ Κυρίου, τῆς πρὸς ἀλλήλους ἀγάπης, ἥτις ἀποτελεῖ οὐ μόνον τὸ δεῖγμα, ἀλλὰ καὶ τὴν κυρίως δύναμιν πάσης ἀληθοῦς χριστιανικῆς ψυχῆς.

Αἱ διάφοροι χριστιανικαὶ Ἐκκλησίαι διίστανται καὶ εἰναι κεχωρισμέναι ἀπ' ἀλλήλων διὰ βασικῶν δογματικῶν καὶ ὅργανικῶν διαφορῶν, ἀλλὰ πᾶσαι, καὶ πάντες οἱ εἰς αὐτὰς ἀνήκοντες Χριστιανοί εἰναι μετ' ἀλλήλων συνδεδεμένοι διὰ τοῦ ἀκαταλύτου δεσμοῦ τῆς ἀγάπης, ὡς οὗτος ἔκφαίνεται καὶ διαδηλώνται εἰς τὴν ἀληθῶς ἵεράν ὑπηρεσίαν τῶν ἀνὰ τὸν χριστιανικὸν κόσμον λογιών.

Οὕτω διὰ τῆς ὠραίας καὶ ἱερᾶς ταύτης ὑπηρεσίας τῆς ἀγάπης δοξάζεται κατὰ τὸν ἄριστον τρόπον

τὸ ἄγιον ὄνομα τοῦ Θεοῦ.

'Η διαίρεσις οὐχὶ σπανίως ὁδηγεῖ εἰς ἀποκαρδίωσιν, ἀλλὰ καὶ ἡ ἀγάπη, κατὰ Παύλον, εἶναι ἡ πασῶν τῶν χριστιανικῶν ἀρετῶν μείζων καὶ ἴσχυροτέρα, φυσικῶς δ' ἀναπέμπεται εἰς τὸν τῆς Ἐκκλησίας Δομήτορα ἡ εὔχῃ ὅπως ἐπιτευχθῇ ταχέως ὡς ἐν τῇ ἀγάπῃ, οὕτω καὶ ἐν τῇ πίστει ἡ παντὸς τοῦ χριστιανικοῦ κόσμου ἔνωσις Ἰνα, κατὰ τὸ τοῦ Κυρίου λόγιον, «πάντες ἔν ὕσι».

'Ἐν Ἀθήναις, 30 Ἀπριλ. 1950

'Ο Γενικὸς Γραμματεὺς
Τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Βοηθείας καὶ Σχέσεων μετά τῶν Ξένων
Ἐκκλησιῶν

ΑΜΙΛΚΑΣ Σ. ΑΛΙΒΙΖΑΤΟΣ

ΡΩΜΑΪΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Τὸ Ρωμαιοκαθολικὸν μηνιαῖον Περιοδικὸν «Κάθολικ Γουώρλντ», δργανον τῶν Μοναχῶν τοῦ Τάγματος τοῦ Ἅγιου Παύλου, ἐν κυρίῳ ἀρθρῷ ἀσχολεῖται μὲ τὸ ζήτημα τῆς διαδοχῆς τοῦ Πάπα Πίσου τοῦ δωδεκάτου. Τίτλος τοῦ ἀρθροῦ τούτου τὸ δόπιον ἐσχολιάσθη ἡδη εὑρέως εἶναι: «Θά ἔχωμεν Ἀμερικανὸν Πάπαν;» Η ἀπάντησις ποὺ δίδεται διὰ τοῦ ἀρθροῦ τούτου εἶναι καταφατική. Κατὰ τὸν ἀρθρογράφον ὁ διάδοχος τοῦ νῦν Πάπα πρέπει νὰ εἶναι Ἀμερι-

κανὸς ὃχι μόνον διότι thagίνεταις αὐξάνουσα ἡ σπουδαιότης τῶν Ἕνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς καὶ αἱ σχέσεις αὐτῶν πρὸς τὴν Παπικὴν Ἔδραν, ἀλλὰ διότι Πάπας ὁ δόπιος θὰ ἦτο Ἀμερικανὸς πολίτης, εἰς περίπτωσιν καθ' ἥν οἱ Κομμουνισταὶ θὰ κατελάμβανον τὴν Ἰταλίαν θὰ εύρισκε καταφύγιον εἰς τὴν Ἀμερικὴν καὶ θὰ ἐνήργει ὥστε ὁ Ἀμερικανὸς Λαός νὰ κηρύξῃ ἱερὸν πόλεμον κατὰ τοῦ Κομμουνισμοῦ. Ο Πάπας εἰς τὰς χεῖρας τῶν Κομμουνιστῶν διήποτε καὶ ἀν ύψισταται δὲν θὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ συγκινήσῃ τὸν

'Ἀμερικανικὸν Λαόν διὰ νὰ κινηθῇ πρὸς βοηθείαν του. «Ἄλλ」 ἀν δὶς Πάπας εἶναι Ἀμερικανὸς καὶ ἐκινδύνευε ἡ τὸ ἀξίωμά του ἢ ἡ ζωή του τότε τὸ γεγονός τοῦ θά συνήγειρε τοὺς πατριώτας του ἀνεξαρτήτως θρησκευτικῶν πεποιθήσεων. Καὶ κινητοποιημένη Ἀμερικὴ σημαίνει κινητοποίησιν ὀλοκλήρου τοῦ ἀνὰ τὸν κόσμον χριστιανισμοῦ. Αὐτὸς θὰ συνέτεινε εἰς τὴν κήρυξιν ἱεροῦ πολέμου». Καθὼς παρατηρεῖ τὸ περιοδικὸν «Christian Century» ὑποψήφιος θεωρεῖται ὁ Καρδινάλιος τῆς Νέας Υόρκης Φ. Σπέλμαν. Ἀπὸ τὸ 1592 μέχρι σήμερον τὸν Παπικὸν θρόνον κατέχουν πάντοτε ιταλικῆς καταγωγῆς Πάπαι.

ΑΓΓΛΙΚΑΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Καθ' ἀναγράφουν αἱ ἐφημερίδες τόσον ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Κάντερμπουργκ δὸσον καὶ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Υόρκης, ἔξέφρασαν τὴν ἀποδοκιμασίαν των διὰ τὸ κίνημα τῆς εἰρήνης μὲ τὸ δόπιον προσπαθεῖ ἡ Μόσχα νὰ καλύψῃ τὰς πολεμοχαρεῖς τῆς διαθέσεις. Καὶ οἱ δύο πριμάτοι τῆς Ἀγγλίας ἐθεωρήσαν τὸ ἔγγραφον ποὺ συνετάχθη εἰς τὴν Στοκχόλμην κατὰ τὸ Συνέδριον τῶν ὑπὸ τῆς Μόσχας ὡργανωμένων Πασιφιστῶν ὡς ἔγγραφον ἀντιφάσεως.

Εἰς κήρυγμά του ἐσχάτως ὁ γνωστὸς DEAN τοῦ Ἅγιου Παύλου W. INGE, συγγραφεὺς θαυμασίων θεολογικῶν ἔργων ἔχαρακτήρισε τὸν Μαρτίνον Λούθηρον ὡς τὸν πνευματικὸν πατέρα τοῦ Ἀδόλφου Χίτλερ, διότι ἀπὸ τὸν Λούθηρον ἔλαθε ὁ Χίτλερ τὴν ἰδέαν κατὰ τὴν δόπιαν ἡ Πολιτεία δὲν μπορεῖ νὰ κάμῃ λάθος, ἀρχὴ ἐπὶ τῆς δόπιας στηρίζεται τὸ σύστημα τοῦ Φασισμοῦ. Σχόλια τοῦ λόγου τούτου ἔδημοσίευσαν πολλὰ περιοδικά Λουθηρανῶν προσπαθούντων νὰ ἀνατρέψουν τὰ δόσα εἰπε ὁ Ἀγγλικανὸς Ιεροκήρυξ.

ΒΟΗΘΕΙΤΕ ΤΑ ΙΔΡΥΜΑΤΑ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ

4 ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ 1949-1950 ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ DIVRY

ΜΥΘΟΙ ΤΟΥ ΑΙΣΩΠΟΥ.
Νέον Παιδικὸν *Αναγνωστικὸν διὰ τὴν β' ἥ γ' τάξιν ὑπὸ Ε. Κωνσταντοπούλου.* 35 ἔξοχοι εἰκόνες ὑπὸ Εἰρ. Τζούγγρου. «Φύος διηγηματικόν, γλώσσα καλὴ δημοτική. Πανόδ. \$1.00

ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ Γ' Τάξεως «ΕΛΛΗΝ. ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ», Ε. Κωνσταντοπούλου. Μόλις ἐκδοθέν εἰς ὠραίαν δημοτικήν, μὲ λεξιλόγια, ποιήματα καὶ καλλιτεχνικάς εἰκόνας. Πανόδετον \$1.00

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ και ΝΕΩΤΕΡΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ. Γ. Πολυζωίδου. 'Ιστορικὸν ἀναγνωστικὸν δ' ἡ ε' τάξεως. Εἰς ὅμιλουμένην γλώσσαν, μὲ 30 μεγάλας εἰκόνας, ποιητικά ματα, κλπ. Πανόδετ. \$1.00.

**ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ ΚΑΙ-
ΝΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ.** Γ. Πο-
λυζωάτιδου. Είς ομιλουμέ-
νην γλώσσαν. Δ' ἔκδοσις
με 30 διόλεστίδους εικό-
νας, διδάγματα, προσευ-
χάς, κλπ. Σελίδες 96. Κα-
λώς πανόδετον..... \$1.00

ΝΕΩΤΑΤΑ ΕΓΚΕΚΡΙΜΕΝΑ ΣΧΟΛΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ DIVRY

Συνταχθέντα καὶ ἐκδοθέντα ἐν Ἀμερικῇ
διὰ τὰ Ἑλληνόπαιδα τῆς Ἀμερικῆς

ΟΛΑ ΕΠΙ ΑΡΙΣΤΟΥ ΧΑΡΤΟΥ - ΜΕ ΩΡΑΙΑΣ ΕΙΚΟΝΑΣ - ΚΑΛΩΣ ΠΑΝΟΔΕΤΑ - ΤΙΜΩΝΤΑΙ ΕΚΑΣΤΟΝ \$1.00

D. C. DIVRY, Inc., Publishers
293 Seventh Ave., New York 1, N. Y.

ΤΟ ΑΛΦΑΒΗΤΑΡΙΟΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΟΣ τῆς ΑΜΕΡΙΚΗΣ. Κωνσταντοπούλου, Τεύχος Α'. Τὸ πλουσιώτατον καὶ μεθοδικώτατον. Μὲ 64 πολὺν χρόνον μους εἰκόνας. \$1.00.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ Δ' ΤΑΞΕΩΣ «ΤΑ ΠΑΤΡΙΚΑ ΜΟΥ ΠΑΔΑΤΙΑ». Ν. Βαβούδη. Τό μόνον ἐγκυρωθεν διὰ τὴν Δ' τάξιν. \$1.00
ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ ΑΡΧΑΙΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ Πα-

ΑΝΑΙΓΝΩΣΤΙΚΟΝ ΑΡΧΑΙΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ. Πτυχίο
λυγώντων. «Εκδόσις Γ', 1945. Με 100 ώραιας εἰκόνας. \$1.00.
ΑΝΑΙΓΝΩΣΤΙΚΟΝ της ΠΑΛΑΙΑΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ. Πολυζωτίου

Νέα ἔκδοσις με 26 δόλαρίδιους εἰκόνας, προσευχάς, κλπ. \$1.00.
ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ τῆς ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ. Πολλαπλές Νέες έκδοσεις. \$1.00.

"Ολα τα Σχολικά Βιβλία DIVRY έχουν γραφή και έδιποιών ό, τις, ή ψυχολογίας και αι άντιληψεις, καθώς φωνούν, διασφέρουν ριζικών των έν Έλλάδι. Είναι θέδημέναι, με άφθονιαν καταλήλων εικόνων, πολυχρώματικές παρέχονται εις τα Σχολεῖα. Ζητήσατε περι-

ΤΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑΡΙΟΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΟΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ. Κωνσταντοπούλου, Μέρος Β'. Τὸ ἰδεῶδες Ἀναγνωστικόν Β' Τάξεως, μὲ 42 πολυχρώμους εἰκόνας. \$1.00.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ. Δημιούργαδον. "Έχοθεται χάριν των ἐδώ Έλλην. συκολείων. \$1.00.
Η ΚΑΤΗΧΗΣΙΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΟΣ. Πολύτιμον. "Η

Η ΚΑΤΗΧΗΣΙΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΠΑΤΡΟΥ. ΠΟΛΥΧΩΡΟΙ. Η
διδασκαλία τῆς πότεως μας εἰς 100 ευκόλα μαθήματα. \$1.00.
CATECHISM OF THE EASTERN ORTHODOX CHURCH.

A Sunday School Primer. By Bishop Ger. Polyzoides. \$1.00.
ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΗ. Πολυζωής. Τετραήμερη εκδόσις της τελευταίας έκδοσης. Με σχέδια. \$1.00.